

Yaşar Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yaşar Kılıç

Yaşar KILIÇ

1962 Yılında Ardahan'ın Hanak ilçesine bağlı Çayağzı köyünde dünyaya geldi. Fakir bir köy çocuğu olarak ilköğretim eğitimini köy okulunda tamamladıktan sonra maddi zorluklar nedeniyle eğitimine devam edemedi. İlk gençlik yıllarına girdiğinde ailesinden ayrılıp 1975 yılında İstanbul'un yolunu tuttu. Bir başına geldiği büyükşehirde hem hayata tutundu çalıştı hem de ilk şiirlerini yazmaya başladı. Gençlik yıllarında çalıştığı bir büfede büyük şair Umit Yaşar Oğuzcan ile tanışması, şair ile olan diyalogları ve sanat üzerine sohbetleri onu meftunu olduğu şiir sanatına daha bir ısındırdı. Evliliğine kadar geçen sürede birçok yerli halk sanatçısı ve halk ozanıyla bir arada bulundu. Bu süreçte bağlama ve ozan'lık sanatıyla da ilgilendi ve çeşitli türküler besteledi. 1987 yılında evlendi. Şair halen evli ve iki çocuk babasıdır.

2000'li yılların başından bu yana sanat anlayışını tecrübe ve birikimleriyle beraber; toplumsal değerler, kardeşlik, fakir halkın sosyal durumu, yurt ve insanlık sevgisi temalı şiirler üzerinde yoğunlaştırmış ve ağırlıklı olarak ölçü değerli şiir'e bırakmıştır. Halen İstanbul'da ikamet eden şair işçi emeklisi ve 33 yıllık aile babasıdır.

Şair uzun yılların verdiği birikim ve deneyimle sanatını ortaya koyduğu şiirleri için ilk kitabının çalışmalarına 2019 yılı baharında başlamıştır.

A benim eŖeđim

Otunu bol verdim canlansın diye
Ye benim suratsız uyuz eŖeđim
Üstüne ul sardım ter alsın diye
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Yaz gelsin satacam canıma yetti
Kaz tavuk yemedi eŖeđe getti
Derede ereler otlarda bitti
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Gidince pazarda alıcı buldum
Anırma krizi gelince kovuldum
Elalem içinde rencide oldum
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Meydanı çıkınca dışarda durdum
İt köpek satan bir deliyi gördüm
Eyersiz satılmaz diyince sordum
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Senin mi dediler adresi verdim
Deliye ben nasıl anlatsam derdim
Bir eybe bir eyer parası verdim
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Dedim satlık değil uyuz bu eŖsek
Deli dedi, olsun ayaktan yüksek
Bırakmaz peşimi biz nere itsek
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Bir köpekle takas verdim deliye
Bir de benden olsun dedi hediye
Uğursuz eŖeđi verdim deliye
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Nihayet gün aştı geldim evime
Uzandım birazcık gelem kendime
Bir kargaŖa vardı, baktımki o ne
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Deliyi komalık etti dediler
Bir baş ineğimi aldı gittiler
Mahkemede suçu sabit dediler
A benim suratsız uyuz eŖeđim

Gide gele Ŗehre canıma yetti
Topladım zararım beŖ eŖek etti
Üstüne bir de baş ineğim gitti
A benim suratsız uyuz eŖeđim

YaŖar Kılıç

Akşamlar

Sudan sonra parlar güneşin yüzü,
Geçer dağ denizi ,aşar akşamlar.
Umutla yoldadır garibin gözü,
Bir yumar bir kapar açar akşamlar.

Sütten kesik ana, çatlak dudaklar,
Boyun bükmüş baba cüzdanı yoklar
Akli akrep olmuş kendini oklar,
Her günü zor gelir,geçer akşamlar.

İnsan oğlu düşmüş zevk telaşına
Bilmez neler gelir geçer başına
İbadetsiz her gün gider boşuna
Amelini yazar kaçır akşamlar.

Her yanı dört duvar,korur yurdunu.
Aynı evde olan bilir derdini.
Cana can dediğin değer verdimi,
Gece kuştur konar uçar akşamlar.

Yaşarım ben elim açtım Mevlaya
Düşürme Ya Rabbi, beni belaya.
Akıbet dar gömlek, almam alaya
Giydirir üstümde,biçer akşamlar.

Yaşar Kılıç

Al Da Bitsin

Yar bu sana arzuhalım
Al canımı al da bitsin
Zehir oldu tatlı balım
Al canımı al da bitsin

Uyurken sen uyandırdın
Yalan sözlerle kandırdın
Beni aşkınla yandırdın
Al canımı al da bitsin

Ömür törpüsünü geçtim
Şeni gönlüme yar seçtim
Ölmeden kefenim biçtim
Al canımı al da bitsin

Aşk dağına koşamadık
Biz o dağı aşamadık
Coşup taşıp yaşamadık
Al canımı al da bitsin

Kül üstünde gül mü biter
Baykuş viran yerde öter
Yanarım dumanım tüter
Al canımı al da bitsin

Aşkımı kenara attın
Hayır alıp şerri sattın
Sen yollarını uzattın
Al canımı al da bitsin

Hayal peşinde koşarım
Hırçın dağları aşarım
Böyle bir garip Yaşar'ım
Al canımı al da bitsin

Yaşar Kılıç

Alın teri ve gözyaşı!

Yuvarlak bir madalyon, önümdeki acıdır!
Öylesine zavallı, öylesine yalnız ki...
Hakikat gizli sırrın, görünmeyen yanıdır!
Öylesine derinden öylesine acı ki...

Bu ne derin çizgidir, gelir alın teriyle!
İner iki yönlü yol, alından içeriye...
Uzandıkça uzuyor, dudağın leblerine!
O ne büyülü tablo, su serpti yüreğime...

Bin bir çeşit sıfat var, bir surati kopyalar!
Her suratın altında, türlü türlü korku var...
Algılar baki değil, doksan dokuz kapı dar!
Aralar perdelenmiş, görünmeyen o sır var...

Ne yaşlıdır nede genç, ne kadındır ne erkek!
Bir madalyon elinde, gezdiriyor ürkerek...
Elindeki bu resmi, gösteriyor gülerek!
Haydi yok mu gidecek, bu kapıdan diyerek...

Görünmeyen o yüze, yıllarca dökmüş yaşı!
Hüsnadaki bir kapı, bekliyor hak aşığı...
Karanlık bir gece'den, o götürmüş ışığı!
Önceden bilet almış, alın terle göz yaşı...

Bu ne azaptır yarap, rüyalarım yetmiyor!
Her gün her gece bana gapten ses veriyor..
Ömrüm tartı da geçti, vesvese kar etmiyor!
Hakka giden bu yolda, kul hakkını ver diyor...

Yaşar Kılıç

Alışmış

Nasıl bir alem bu anlamadımki
Çalan çırpan haksız işe alışmış
Çalışsamda hakkım alamadımki
Kurtlar sofra kurup leşe alışmış

Gizem dolu kara kuytu yer arttı
Soy ağacı mevki göğüs kabarttı
Çifte nikâh basan zina yarattı
Uç eşlilik ne ki beşe alışmış

Ne zaman sorsalar işte diyorlar
Gözü haksız lokma aşta diyorlar
Zevki çok sayılı eşte diyorlar
Soya çekmiş haram döşe alışmış

Ömrü heder olmuş geçmiş arada
Gözü içki kumar haram parada
Din iman ne gezer kart zamparada
Namaz niyaz bilmez şeşe alışmış

Hangi lâftan alın sana ne deyim
Maksadın ne ise söyle bileyim
Helal kısmet ise bırak yiyeyim
Mayam helâl kazanç aşşa alışmış

Adım Yaşar iken Parçalı oldum
Turanî babadan mahlasım aldım
Çok şükür îlmi irfanı buldum
Derlerki Parçalı coşa alışmış

Yaşar Kılıç

Ana

Anamın gözünden yaşlar akarmış
Başımı okşayıp el sürdüğünde
Hangi el anamdan daha yakınmış
Uykusuz kalkıpta su verdiğinde

Yaşar Kılıç

Anlayamadım!

Özünü kaptırmış, yalan dolana...
İnsanı insandan ayıramadım!
Aslını saptırmış, malum olana...
Ben bu insanları anlayamadım!

Yalanın içinden menfâât yapar
Doğruyu bulmuşken yanlış a sapar!
Doğru bildikleri önünü kapar
Ben bu insanları anlayamadım!

Ben ne insan tanıdım ekmeği yok...
Haramı bilmez ki o hep karnı tok
Muhbirin yalanı boyundan da çok
Ben bu insanları anlayamadım

Kendi bağlarını susuz koymuşlar.
El bağına giden yolu sormuşlar
Gül bağında diken acı sarmışlar
Ben bu insanları anlayamadım

Kiminin çektiği, acıdan beter...
Kiminin gönlüde birisi tüter!
Kimi el üstün de, dikenini tutar...
Ben bu insanları anlayamadım!

Yaşar Kılıç

Anlayamazsın

Bir yanı zülümdür bir yanı düğün
Sen bizim elleri anlayamazsın
Bir yanı urganda ucu kördüğüm
Sen bizim elleri anlayamazsın

Karakış dondurur serhat elini
Altı ay sürdürür saman yelini
Dağlardan indirir bahar selini
Sen bizim elleri anlayamazsın

Ucuca verince yamalı dağlar!
O dağlar ardında çocuklar ağlar
Analar bağrına taş koymuş bağlar
Sen bizim elleri anlayamazsın

Sarp dağları aşar yayla yokuşu
Dolanır havada bir alaz kuşu
Figanı yaradır yanıp tutuşu
Sen bizim elleri anlayamazsın

Yaşarın verimsiz kurak toprağı
Ekini boy vermez vurdu orağı
Hasadı kurudu soldu yaprağı
Sen bizim elleri anlayamazsın

Yaşar Kılıç

Annem!

Sana canımı versem, alırmısın sen annem!
Uykusuz kaldığın o gece karanlığında,
Bana candan yakınım, inan sensin be annem...
Can diyen yüreğinden, adımları andığında!

Üşürdüm ısıtırdın, sıcacık ellerinen,
Kartaldın üzerimde, demir pençelerinen,
Çırpınan bir candım ben, koruyan o vuslat sen...
İçimde dolaşan his, bir nefesdin be annem!

Yemezdin yedirirdin, giymezdin giydirirdin...
Senin yeni elbisen oldumu ki be annem?
Yorulmadan indirmez sırtında gezdirirdin...
Bilmem onca mecalin varmıydı ki be annem?

Eteğinden tutardım, bir yere gittiğinde...
Bir ömür değil ki bu, can borcumdur bil annem!
Hak cenneti sunduğu o günün geldiğinde...
Ben borcumu öderim, al üstümden be annem!

Yaşar Kılıç

Arar Durursun

Dışardaki yarana sargı merhem
bulursun
İçerde yaran Kanar derman
arar durursun.

Yaşar Kılıç

Aşıkırım var

Arayıp izini sürdüm de geldim
Hürmet et gönlüme aşıkırım var
Uğruna gülleri serdim de geldim
Hürmet et gönlüme aşıkırım var

Güllerin bağında arayıp durdum
Bağladım gönlümü zincire vurdum
Gül yüzün görünce hayranın oldum
Hürmet et gönlüme aşıkırım var

Aşkın odağında ağıyara düştüm
Gönül kandilinde yandıkça piştim
Yürek tütsü yaktı koklayıp içtim
Hürmet et gönlüme aşıkırım var

Ne güzel açılmış al yeşil güller
Şakşak öter gider güle bülbüller
Yanıyor Yaşar'ım ağızımda diller
Hürmet et gönlüme aşıkırım var

Yaşar Kılıç

Ata'nın Silüeti

Ulu önder Mustafa Kemal'in silüeti
Şahlanmış dalgaları sis dağının üstünde
Burdan geçit yok diyor bu milletin heybeti
İnmiş siyah nur gibi karadağın göğsünde

Çizilmiş silüetin ressamı gizli saklı
Öyle bir baş yapıt ki damalın dağlarında
Ressamı bulunmaz ki, onun boyası farklı
Şu bizim kırmaların çıkar ortalarında

Bekliyor Mehmedin bu toprağı şaadetli
Elindeki tüfeğı gösterir işareti
Gök kubbeye kavuştu bulutlarda şiddetli
Arz semayla buluştu yüzün suyun hürmeti

Sarı saçın görünmez hani mavi bakışın
Çiçek kokan bu yurdu sen bize bağışladın
Nice günler oldu ki öyle uzaklardasın
Gölge ile gelir de semalardan bakarsın

Göğsüne konduğun bu dağlar benim toprağım
Bir gurur tablosu var şu bizim Ardahan'ın
Dalga dalga savrulur al kızılkan bayrağım
Gölgesine nur vermiş yüzü toprak ananın

Sen bize bıraktın bu şanlı Cumhuriyeti
Hür yaşarız biz hür bak köy, kent, bucaklarında
İhtişam ve onur bu Ata'mın silüeti
Son kanlar dökülen bu serhat ocaklarında

Yaşar Kılıç

Atıyoruz gardaş haberin olsun

Korkudan kasımız oldu üç buçuk
Atıyoruz gardaş haberin olsun
Korona yüzdeyle bizde bir buçuk
Katıyoruz gardaş haberin olsun

Önümüze düştü devası bir çığ
Yığıldık gemiyle denize açık
Altımız delindi üstümüz açık
Batıyoruz gardaş haberin olsun

Kış gelmeden bizi tuttu ayaza
Baharı beklerdik ha geldik yaza
Banka faiz kartla borç yaza yaza
Yatıyoruz gardaş haberin olsun

İnsanlara telaş neden olduysa
Ödünç borç ver diyor oda aldıysa
Atadan babadan ne var kaldıysa
Satıyoruz gardaş haberin olsun

Her yerde bekleyip duramıyoruz
Tokalaşip selam veremiyoruz
Hani mikrop nerde göremiyoruz
Yutuyoruz gardaş haberin olsun

Market pazar açık hep alın diyor
Raf üstü fiyatı çok kalın diyor
Müşteri patrona dalalım diyor
İtiyoruz gardaş haberin olsun

Pandemi diyorlar hasta zilleti
Bozguna uğrattı bizim milleti
Evlere hapsettik biz o illeti
Tutuyoruz gardaş haberin olsun

Yaşar Kılıç

Azmin Gücü!

Ne büyük tabular var, erişilmez bildiğin...
Acizliğin önünde umutların yıkıyor!
Şu azmin gücüne bak,yürek yeter bildiğim...
Ulaşılmaz zirveye ayaksızlar çıkıyor!

Yaşar Kılıç

Babamın Tespih Daneleri

Kasketini çıkarır, sağ dizine koyardı
Giderdi uzaklara, yavaş yavaş dalardı
Dökerdi içini hep, o siyah taşlarına
Usulca yavaş yavaş, çekerdi onu babam

İnce bardaklı çayı, bir neşeli İçerdi
Gözümün önündeydi, o günler bugün gibi
Bir o siyah tespihi, bir de kırma kasketi
Babamdan bana kalan, bu tespih daneleri

Yoksuldu benim babam, bir o kadar onurlu
Hiç kimsenin yanında, yıkılmazdı gururu
Ne yüze kusur vurdu, ne bizde kusur buldu
Elindeki tespihi, o kendine dost buldu

Öyle koca yürekli, O adam benim babam
Dünya malına değil, gönüle meyil verdi
Ne bir kalp kırdı ne de, kötü bir söz söylediler
O siyah tespihleri, usanmadan çekerdi

Babamın dostu çoktu, yanında kimse yoktu
O karanlık günlerde, kapıyı açan yoktu
Çocukları çok küçük, babam hasta yorgundu
Tarlamız kırdı yandı, evde rızık ta yoktu

Aldım bir gün elime, o siyah daneleri
Bende kalan hatıra, babamın dedikleri
Kul hakkından öteye, bana söz verdikleri
Bir miras kaldı şimdi, bu tespih daneleri

Ne güzel yakıştırdın, sen babamın eline
Çekerdi ince ince, bakardım ben eline
Babam yok ki artık yok, o siyah kasketiyle
Saklıyorum ben onu, tespih daneleriyle

Yaşar Kılıç

Bekçi

Bekçiyiz biz dağda toprak sahada
Git cep ten ye cep ten aklım ermedi
Akşam sabah nöbetçiyiz orada
Servisim yok yol parası vermedi

Aldığımız en az azami ücret
Ay başına ne kaldı ki ha gayret
Borç takmışız öbür aya biz hayret
Biz bildikte bey borcunu bilmedi

Ay otuz gün girdi çıktı eğildi
Pazar günü bize tatil değildi
Bayram geldi size izin denildi
Nöbetim var bu yıl nasip olmadı

Bugün yarın yılın tamamı geçti
Yol parası tazminatımı geçti
Yemekle mesaim hepsini geçti
Biri bize derdın nedir sormadı

Tıkıt kartla alış veriş kaç kuruş
Hespladım aya düştü üç kuruş
Kuru yedim gine gitti beş kuruş
Ay ortası o kartla hiç gelmedi

Halimi sorsan bir Müdüre hanım
Sende bir insansın bende bir canım
Hafta sonu haktır her çalışanın
Diye diye artık yüzüm kalmadı

Yaşar Kılıç

Bekleme anam

Hayaline daldım gözlerim doldu
Bekleme yolumu bekleme anam
Tecellim Şu zalim gurbetlik oldu
Bekleme yolumu bekleme anam

Akşamdan lambalar üstüme sönük
Her kime baktıysam sırtını dönük
Bu güne zor geldim yarına yenik
Bekleme yolumu bekleme anam

Vardım gurbet ele bende varalı
Bir kahır mektubu yazdım yaralı
Dert üstüne derdim geldi sıralı
Bekleme yolumu bekleme anam

Kaç bahar yaz geçti Yolumu bekler
Anam yeni güne bir yeni ekler
Boşa geçti diyor oğul emekler
Bekleme yolumu bekleme anam

Ana yaz baharım hep döndü kışa
Seherde ses verdim gökteki kuşa
Gurbet eller bizi çürüttü boşa
Bekleme yolumu bekleme anam

Yaşar Kılıç

Ben sevda yaşamadım ki

Duygusuzlar sevda aşktan ne anlar
Ben kendi sevdami yaşamadımki
Gül dalına figan ettim bir zaman
Ben gülün dalına hiç konmadımki

Düşlerim kururdu hayra diyende
Yüzüme bakıpta bana gülende
Yollarım uzardı yara gidende
Ben yarin yoluna taş koymadımki

Yürek yarası bu dermanın neyler
Ben birine baksam el beni söyler
Güzelleri almış hep şanlı beyler
Ben anadan üryen piç doğmadımki

Türküler yakardım gökteki kuşa
Değmesin tırnağı yerdeki taşa
Yetinmez arınır dönerdim başa
Ben aşkı kuş sandım güç sanmadımki

Yıllarca taşıdım bu kutsal aşkı
Yaşar'ım yürekten atamadımki
El neşeyle söyler aşk ile meşki
Ben yürek yaramı suç saymadımki

Yaşar Kılıç

Ben zarardayım

Bugün hava yine erken karardı
Geçti gün ansızın ben zarardayım
Karıncayı gördüm rızık arardı
Aldı hızla hızın ben zarardayım

İlkbaharda börtü böcekler öttü
Kar altından çıkıp nereye gitti
Her sene yeniden yeşerip bitti
Doldu benim gözüm ben zarardayım

İnsanlar sırayla tek tek geldiler
Her birine birer yolcu dediler
Şefaati yüzü nurdan gördüler
Kıldı kul namazın ben zarardayım

Asırlar çağları aldı götürdü
Devranı âlemi sildi götürdü
Üç arşın bez verdi sardı götürdü
Öldü baba Kazım ben zarardayım

Yunus gibi dağlar taşlar aşarım
Gönüllere girer dolar taşarım
Bir kapın açık tut çalar yaşarım
Soldu rengi benzim ben zarardayım

Yaşar Kılıç

Benim Aşkım İstanbul

Gönlümde hevesin büyülü kaldı
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul
Her gördükçe seni kalbim çarpardı
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul

Haliç ile başlar belin kırması
Kartala uzanır saçın sırması
Adalar takındır göksün arması
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul

Bir elinde Eminönü boş bağlar
Bir elinde yedi tepe düz dağlar
Bir yanında Marmara şana çağlar
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul

Yakamozlar çıkar adalarında
Mehtapçılar gider sandallarında
Ceket astık bekar odalarında
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul

Arguvanlı penbe dalda kesik var
Parmığında yontma taştan yüzük var
Anadolu Rum elinden çizik var
Benim sarı saçlı aşkım İstanbul

Yaşar Kılıç

Benim Bildiğim

Şu devri alemde gelip geçenler
Zamandan uzaktır benim bildiğim
Tecelli gömleği giyip biçenler
Kaderde tutsaktır benim bildiğim

Aldanma Dünya'nın şehvet şalına
Helal lokma ye iç var git yoluna
Hüda nasip eder kısmet kuluna
Görmeyen ahmaktır benim bildiğim

Sarı, beyaz, esmer, kumral, karadan
Çeşitli boy boya sürmüş Yaradan
Çekik gözle melez çıkar aradan
İrk soya çekmektir benim bildiğim

Atlas libas kumaş giyende gitti
Katıksız ekmeği yiyende gitti
Bir lokma bir hırka diyende gitti
Sıratı geçmektir benim bildiğim

Karanlıktan geldik yol aynı iki
Biri geldi biri gider demek ki
Bu kavga hız telaş uğraş benim ki
Bir kuru ekmektir benim bildiğim

Yaşar Kılıç

Benim Gönlüme

Şu deli gönlümü döndüremedim
Eyvah eyvah oldu benim gönlüme
Yaktı aşk ateşi söndüremedim
Yanıp külle doldu benim gönlüme

Gönül kuşum uçup gittiği zaman
Sonbahar gazeldi döktüğü zaman
Yol verdim önümden geçtiği zaman
Bir kara kız girdi benim gönlüme

Evinin önünden geçip dururdum
Kaşına gözüne bakıp vuruldum
Görmek için bir bahane bulurdum
Kalbim pat küt vurdu benim gönlüme

Gece derin uykulardan uyandım
Aşkın ateşiyle yandıkça yandım
Ya Rab ben bu aşka nasıl dayandım
Izdırap dert verdi benim gönlüme

Gençlikte cazibe cilveler vardı
İşveli gülüşler geride kaldı
Sevmenin öcünü aşk benden aldı
Hesap ağır geldi benim gönlüme

Yaşar Kılıç

Benim Mehmedim

Tüfeği omzunda dağın göğsünde
Uzar kısar gider benim Mehmed'im
Kartal pençesinde aslan göğsünde
Yatar kalkar gider benim Mehmed'im

Şehadet şerbettir başın üstünde
Kınası nişandır kaşın üstünde
Tüfekte oturur taşın üstünde
Çatar kalkar gider benim Mehmed'im

Dağın zirvesinde kopar fırtına
Fırsat düşer hain dağın kurduna
Mehmed'i Mehmed'im alır sırtına
Atar kalkar gider benim Mehmed'im

Kınalı kuzumdur yirmi yaşında
Zülûf bezer düzer toplar kaşında
Güneş gibi parlar dağın başında
Batar çıkar gider benim Mehmed'im

Dinler dağlar taşlar tekbir sesini
Çevirir berenin öne tersini
Kaldırır önünden seccadesini
Katlar kalkar gider benim Mehmed'im

Yaşar Kılıç

Benim Orağazda Çok Akrabam Var

Kılıçlardır benim baba ocağım
Benim orağazda çok akrabam var
Karadağ Zorba'dır ana kucağım
Benim orağazda çok akrabam var

Taşdemirle aynı soydan ayrıldık
Kamacıyla bibi hala sarıldık
Yurtlulara damat verip kız aldık
Benim orağazda çok akrabam var

Aktaşlarda dayımın göz ağrısı
İki hala birde ana yarısı
Ocaklarda babam bibi halası
Benim orağazda çok akrabam var

Değirmenci öz yavrum'un anası
Ocaklardan kaynana'mın anası
Koç'ta gelin Bulut'ta kaynanası
Benim orağazda çok akrabam var

Bacanaklar benden size hürmetim
Kaya ışık size selam İsmetim
Ayabakan saço hala Ahmetim
Benim orağazda çok akrabam var

Halam oğlu bilal Akbaya ilet
Anadan akraba bağımdır kilit
Ateşle Çakmakta yeğen koç yiğit
Benim orağazda çok akrabam var

Kömürcüyle yeğen dayı karıştık
Bibi hala yenge diye alıştık
Boztepe Koçak'la kuzen bölüştük
Benim orağazda çok akrabam var

Aydemir'den iki yengem atamam
Yasin enişteye ayıp edemem
Neno' halam can ciğerim geçemem
Benim orağazda çok akrabam var

Yüzde doksani tut on deyip çıkar
Kalani da ara bir kayıp çıkar
Gündüz'ler anamın kat sayıp çıkar
Benim orağazda çok akrabam var

Demir'lerle eski kavim milletim
Demirkıran Yeşilyurtu söyletin
Orağazda köklüdür zürriyetim
Benim orağazda çok akrabam var

Yaşar Kılıç

Benzemez

Yedi düvel eli gezdim dolaştım
İleri var bizim ele benzemez.
Şivesini konuşarak alıştım
Dilleri var bizim dile benzemez

Bağbancılar dağ yolunu dolanır
Sebze meyve Kaynağından sulanır
El bağını her bir türlü kullanır
Ağacı var bizim dala benzemez

Bir binada ikiyüzlü Gülmez var
Kim kiminle adları ne bilmezler
Selam verip Selamını almazlar
Salonu var bizim hole benzemez

Bugün git gel yarın diyen bey olmuş
Kime baksam oda ona mest olmuş
Biri bey der biri Şamarı vurmuş
Elleri var bizim ele benzemez

Kurban olsam bende kendi köyüme
Sen küçük kal hiç gözümde büyüme
Elin saray Köşkü benim neyime
Minderi var bizim çula benzemez

Yaşar Kılıç

Beş kuruş etmez?

Aşkımın bedeline, servetin gücü yetmez.
Öylesine verdim ki, kanı beş kuruş etmez!

Yaşar Kılıç

Beyaz Bir Gemi

Deryalara dalmış beyaz bir gemi!
Geminin kaptanı ondan da deli..
Aşmış tufanları büyük engeli,
Gelmiş bir derede batmış bu gemi..

İnsanlık yolunda, gider ileri...
Gönülde gül ekmiş haçlı seferi,
Ay yıldız uğruna o can neferi
Gizlemiş siperde tutmuş bu gemi

Oyuk var içer'de durup sarmıyor.
Her limana doğru dümen kırmıyor!
Huzursuz günleri rahat vermiyor...
Barışa bir demir atmış bu gemi..

Geçilmemiş onun hiç memleketi.
Her karışa bir can vermiş mehmedi
Semada kuş gibi kanda rahmeti,
Şehadete şerbet katmış bu gemi...

Yaşar Kılıç

Bir çocuk gördüm!

Bir çocuk gördüm,sabah erken gidende
Uyanmış o uykusunun en tatlı yerinde
Gider caddeler, sokaklar ötesine
Taş taşır tozlu bir mermer atolyesine
Üstü başı kir toz içinde
Bir çocuk gördüm
Ya on ikisinde ya on üçünde

Üşümüş sokakta gelirken üfler eline
Hava ayaz, yer ıslak yaş dolmuş gözlerine
Üst açık papuç delik su vurmuş dizlerine
Ateşlerde yanar halsiz biçare
Ağrısı var, sancılar içinde
Bir çocuk gördüm
Ya on ikisinde ya on üçünde

Üç beş kuruş vermiş Tahsin ustası
Bir iki gazoz ile,bir top parası
Onu da elinden almış ayyaş dayısı
Yıkılmış o günkü hayel dünyası
Acılar duymuş gözlerinin içinde
Bir çocuk gördüm
Ya on ikisinde ya on üçünde

Geçen gün gördüm oturmuştu yol kenarına
Yıllar geçmiş, baktım saçının kırlarına
O çocuktü gördüğüm gelen benim yanıma
Öyle bir tokat vurmuşki şu insanlığına
Parçalı gözlerimin içinde
Bir çocuk gördüm
Ya on ikisinde ya on üçünde

Yaşar Kılıç

Bir kaç köpek it vurdular

Haklı haksız ayırmamış
Birkaç köpek it vurdular
Herkes ona hayıflanmış
Birkaç köpek it vurdular
.....Atıp çukura koydular

Yol gösterip erdem bilmez
Ehli meclisine gelmez
Helal yemesini sevmez
Birkaç köpek it vurdular
.....Atıp çukura koydular

Akran toplar arkasında
Akan kan var yarasında
Yatmış bir dağ arasında
Birkaç köpek it vurdular
.....Atıp çukura koydular

Devran döner zaman ola
Kervan başı verir mola
Soy sopuyla çıktı yola
Birkaç köpek it vurdular
.....Atıp çukura koydular

Uzaktan havanı sesli
Kan dökmeye çok hevesli
Hainin kesilmez nesli
Birkaç köpek it vurdular
.....Atıp çukura koydular

Yaşar Kılıç

Biri Gelse Biri Yok

İki yavrum iki gözüm
Bu yıl yine ikisi yok
Biri oğlum biri kızım
Biri gelse birisi yok

Taze fidan genç çağları
Aştı gittiler dağları
Hayatla köprü bağları
Kuracaklar çaresi yok

Duygum değişik kokuyor
Aklıma çok şey sokuyor
Oğlan asker kız okuyor
Daha yolun yarısı yok

Askerim şanlı yürüsün
Hain pusuda çürüsün
Ya Rab sen koru görürsün
Bir dalım var gerisi yok

Çok uğraşp çok dolaştık
Ğide gele dağlar aştık
Üç yıl önce vedalaştık
Şimdi onun sırası yok

İki resmi bir düz kestim
Koklayıp bağrıma bastım
Karşı baş köşeye astım
Evde durur süresi yok

Yaşar Kılıç

Biri varsa bizim evde biri yok

Bayram gelir geçer yine bu sene
Biri varsa bizim evde biri yok
Anam evde babam öldü o sene
Biri varsa bizim evde biri yok

Eller yiyip içip gülüp gezerdi
Anam boş sofraya tabak dizerdi
Ayran aa bir de soğan ezerdi
Biri varsa bizim evde biri yok

İki inek biri dağda kısırdı
Çoban kesmiş eti bize getirdi
Anam alıp hep satmaya götürdü
Biri varsa bizim evde biri yok

Bacı kardaş hepsi gitti dağıldı
Anam bir köşede kaldı yığıldı
Bayram günü bizi eve çağırdı
Biri varsa bizim evde biri yok

Niyetimde bir koç vardı bu sene
Niye kurban kesmedin sen desene
Vallah borç almaktan bıktım her sene
Biri varsa bizim evde biri yok

Yaşar Kılıç

Biz köyü unuttuk

Göçünü yükleyip sessizce giden,
Öküzünü tarlasını unuttuk.
Boz yokuşa doğru çekilip giden,
Yaylasını yokuşunu unuttuk.

Kaftancının göbeğine çıkardık
Sis çökünce,dağa doğru bakardık
Güneşin önünde gölge yapardık
Biz o dağın tepesini unuttuk.

Meşe sinde sesler yankılı çıkar
Köşesinde sular buz gibi akar
Sam yeli çamları üst üste yıkar
Ormanlarla çam sesini unuttuk.

Güneyin önünde bizim ziyaret.
Bakınca yüzüne diyordum hayret
Kışladan ötesi sanki bir hoyrat.
Kuş kayayla bacasını unuttuk.

Yaşara buralar bizim derdiler
Tapusuz senetsiz neyi verdiler
Sana bir kara taş çoktur dediler
Komşu köylü hilesini unuttuk.

Yaşar Kılıç

Bizim eller!

Toprağın kokusu kekliğin izi
Ne güzel görünür şu bizim eller
Açar mor menekşe dağ ile düzü
Ne güzel görünür şu bizim eller

Uzar karşı dağa yolu bükülür
İner akar çaydan suyu dökülür
Çıkar yaylalarda bağlar sökülür
Ne güzel görünür şu bizim eller

Kara sudan ala balık akıyor
Kızlar inmiş kimi yemlik yıkıyor
Sevdalı genç eve girip çıkıyor
Ne güzel görünür şu bizim eller

Çobanın mekanı meskeni dağlar
Dert döker Kavalı ağzında ağlar
Eritir yüreği ciğeri dağlar
Ne güzel görünür şu bizim eller

Sarı başak tutar arpa buğdayı
Burcu burcu kokar sarar havayı
Davul zurna sesi gelin halayı
Ne güzel görünür şu bizim eller

Sofra kuran sesler gelin uşaklar
Senin benim yoktur çöken kaşıklar
Omzunda saz çalar bizim aşıklar
Ne güzel görünür şu bizim eller

Ormanla meradır köyün yarısı
Sis dağına çöker duman karası
Yaşar'a gülüyor dudak arası
Ne güzel görünür şu bizim eller

Yaşar Kılıç

Bizim İstanbul

Fatih sultan dağdan gemi indirdi
Göğsüne yaslanmış bizim İstanbul
Halifeye kaftan biçip giydirdi
Şanını parlatmış bizim İstanbul

Süleymanlar gibi çağı aşanlar
Eyüp gibi gelip ayrı düşenler
Bir lokma bir hırka deyip koşanlar
Aslını anlatmış, bizim İstanbul

Variyetten güçlü önde bilindi
Fatih Sultan külliyyeden silindi
Ayasofya, Mehmedin'di alındı
Yezidi çatlatmış bizim İstanbul

Mavi deniziyle boğaza çağlar.
Avrupa Asya'yı ucuca bağlar
Özüne can katmış mimara ağlar
Sinanı şahlatmış bizim İstanbul

Evliya şah derviş nice külhanlar
Yatıyor göğsünde şanlı sultanlar
Beytullah misali çıkar ezanlar
Yaşarı ağlatmış bizim İstanbul

Yaşar Kılıç

Bizim Köyün Havası

Kuşların ötüşü dağların sisi
Ne güzeldir bizim köyün havası
Mor menekşe açar yaylanın süsü
Ne güzeldir bizim köyün havası

Bizde yoktur töre adet kaygısı
Bir başkadır ana baba saygısı
Bağdaş kurar dostla gönül duygusu
Ne güzeldir bizim köyün havası

Üç ziyaret yama dağın arası
Sarı sümbül çeker buğday tarlası
Çiçek çiçek konar kovan arısı
Ne güzeldir bizim köyün havası

Toprak taştır hala avlu evimiz
Güler yüze gelir düşer sevgimiz
Sevgi saygı bilir yaşlı gencimiz
Ne güzeldir bizim köyün havası

Bizde davet borca bir selam yeter
Söz namustur derler gününde biter
Kızgına sus desen sözünü tutar
Ne güzeldir bizim köyün havası

Yaşar Kılıç

Bu can sana kurban olsun

Bakışların mızrap olsun...
Beni şu sineden vursun!
Gel, öyle gel ki sevdiğim...
Bu can sana, kurban olsun!

Ararsan beni bulursun...
Sil gözyaşların kurusun.
Sen hiç unutulur musun?
Bu can sana kurban olsun!

Gözüm tavan arasında,
Gezer yürek yarasında,
Çık gel gece yarısında,
Bu can sana kurban olsun!

Geçen günleri saymadım.
Taş üstüne taş koymadım.
Ben bu aşka hiç doymadım...
Bu can sana kurban olsun!

Çayağzında görünürsün.
Hatırama bürünürsün.
Sen Yaşarı öldürürsün...
Bu can sana kurban olsun!

Yaşar Kılıç

Bulunmaz mi

Sırtıma yüklesem cüssemi gitsem
Gidecek bir diyar el bulunmaz mı
Derdimi derlesem üstümden atsam
Tenha bir kenarda yer bulunmaz mı?

Çaldı da kapımı şu dar günlerim
Kalmamış bir dostum kime giderim
Kapatmış kapıyı çok sevdiklerim
Dolanıp geçen bir yol bulunmaz mı?

Kapımdaki komşum oldu harami
En yakın dostumla açtı aramı
Bir soranım yok ki bilsin yaramı
Sizde tatlı bir söz dil bulunmaz mı?

Ele güne karşı güler söyledim
Hısım akrabayı sever överdim
Başıma gelince bela bir derdim
Kapıyı açan bir kul bulunmaz mı?

Yaşar'ım bilmem ki nereye gitsem
Ot olsam ereyle derede bitsem
Hızır'ı İlyas'tan medet istesem
Bir alim bir derviş, pir bulunmaz mı?

Yaşar Kılıç

Bulut gözlüm

Bugün hava gine dolmuş boşanmış
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı
Kipriklerin kaşın gözün ıslanmış
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı

Kapının önüne bir bağ ekmişsin
Dert küpüyle bağan suyu çekmişsin
Su yerine çeşmin yaşı dökmüşsün
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı

Ellerin koynuna çeker bağlarsın
Çayağzılı kız sen niçin ağlarsın
Kime küstün yürek çekip dağlarsın
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı

Hüzün çökmüş dağa doğru bakıyor
Yar gözlerin yere düşmüş kalkmıyor
Umutların seller almış akıyor
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı

Yaşar seni sinesinde sakladı
Çayağzına gide gele yokladı
İslak gül misali aldı kokladı
Bulut gözlüm bugün yağmur mu yağdı

Yaşar Kılıç

Cuma pazarında!

Bir adam vurulmuştu Esenyurtta, oruç ayı cuma pazarında...
İnsanlar mübarek gün için iftar telaşında, bir can yatar yerde!
Ayaklar altında toplanmış tezgahlar, her yer al kan içinde...
Bir can yatar yerde, insanların bakışları arasında
Bir adam vurulmuştu Esenyurtta oruç ayı
Cuma pazarında!

Çevirmişler yolları, kapatmışlar pazarı, almışlar abluğa altına...
Zanlı aranıyor her yerde tek tek herkes zan altında!
Bir korku var insanlarda iftar saati yaklaşanda
Şüpheliydi yoldan geçenler de, tezgah içindeki mallar da...
Bir adam vurulmuştu Esenyurtta oruç ayı
Cuma pazarında!

Şaşırmış pazarcı, akli gitmiş, malının karı zararına
Bu ne öfke bu ne kin hiç yakışır mı böyle ramazan ayına?
Bir zavallı yatıyor örtünün altında boylu boyuna...
Çekilmiş kanı, kurumuş canı, düşmüş avucunun altında!
Bir adam vurulmuştu Esenyurtta oruç ayı
Cuma pazarında!

Kim bilir ne ümitleri vardı ya da yolunu bekleyen çocukları...
Kimliği belliydi, yakası dönük gömlek, delikli çorapları!
Dikişli ayakkabı ve oruç ayı çocuklarına aldıkları!
O da ayaklar altındaydı, eve gidecek olan bir sahurluk rızıkları...
Bir adam vurulmuştu Esenyurtta oruç ayı
Cuma pazarında!

Yaşar Kılıç

Cumhuriyeti böyle kazandık!

Yurdumu düşman sarmış,onur beyliği adar
Cephe yönlü açılmış,her yanı düşman dolu!
Yavaş yavaş geliyor, yurdun içine kadar
Parça parça bölünmüş,düşüyor Anadolu!

Emzik'te ki bebeğin yerine mermi koyduk...
Aşılmaz sarp dağlara, ovalara yol vurduk
Siperleri'n içinde şanlı şehitler saydık
Yurdumuzu koruyup, Cumhuriyeti kurduk!

Ekmek yok, su içen yok, herkes cephe taşıyor...
Düşmüş öküz önüne, analar savaşıyor!
Şarmış kundak bezine, mermi barut taşıyor...
Özgürlük vatan için, yaşlı genç savaşıyor!

Kan gölünün üstüne, doğdu ayın hilali!
İman gücüyle verdik, topun ağzına mermi
Dar boğazlar geçilmez,burası türkün yeri,
İşte böyle kazandık, biz bu Cumhuriyeti!

Adem oğlu Mehmedin gelde şu şanına bak...
İşte onur belgesi, dalgalanır al bayrak!
Denizin suyu berrak, özgürlük bırakarak...
Hürriyettir yarına, meyve veren bu toprak!

Kurşunlar hedefteydi, gökte çarpıştı mermi...
Denizde al kıran var,dalgasın da kan rengi!
Çanakkale geçilmez, burası makber yeri...
İşte böyle kazandık, biz bu Cumhuriyeti!

Yaşar Kılıç

Çıkarsın

Bu alemde her bir türlü insan var
Çoban ister dağa davar çıkarsın
Kıl kuyruklu tilki ile kurdu var
Aklına uymazsan kovar çıkarsın

Edepsiz yanında çok fazla durma
Durursan da az dur hiç bir şey sorma
Boşuna çeneni zırvaya yorma
Ağız zifir eder söver çıkarsın

Bilmediğim yere destursuz girme
Girdiğin yerde dengesiz gülme
Namahrem vârise ama ol görme
Er eşi kıskanır döver çıkarsın

Bana bir şey olmaz deyip de sanma
İnsan vardır baldan tatlıdır amma
Sen ğinede beşer gözünü yumma
El oğlu parayı sever çıkarsın

Sanma kırık testin o yerden kalkar
Her işin başında hep gelir çıkar
Naz çekenin yoksa sana kim bakar
Kızın göçsün oğlun ever çıkarsın

Yaşar Kılıç

Çıkart at gitsin

Yeni bir sayfa aç yazmaya başla
Geçmişe uğrama çıkart at gitsin
Yazmaya kanayan yarayla başla
Sargı bez bağlama çıkart at gitsin

Ayrılık çekenle düşeni bulur
Bağını toplatmaz bostanın kurur
Ağrısı içerde ciğerde durur
Yüreğin dağlama çıkart at gitsin

Gurbete gidene seslensen duymaz
Hasret duvarına yaslansan duymaz
İki gözün çeşme ıslansan duymaz
Yaş döküp ağlama çıkart at gitsin

Derin derin düşün yavaş yavaş yaz
Her satırı yaşa kavga dövüş yaz
Kalem ile süngü gibi savaş yaz
Taş bağla bağrına çıkart at gitsin

Yaşarım der barış yaşamaya bak
Ruhunu denizle maviye bırak
Bedenin kendinden sen ondan ırak
Düşlerin doğrama çıkart at gitsin

Yaşar Kılıç

Çıktın da Gittin!

Ben seni sevmiştim zalim bir kere,
Bir dünya kurmuştum, saçın teliyle!
Dönüşüm yoktu ki, artık geriye,
Sen benim dünyamı yıktın da gittin!

Sevdana düşerken o gün çıraktım
Hevesli dizeler yazdım bıraktım
Sen beni aşkından mahrum bıraktın
Yazdığım şiirden çıktın da gittin.

Aşkın tütsüsünü çektim derinden...
Çıkmadın geceyle gündüz serimden!
Söktün şu kalbimi aldın yerinden...
Gönül kandilimi yaktın da gittin!

Uzaklardan bir gül gibi koklardım...
Seni gönül sayfasında sakladım
Geldiğin yolları bekler yoklardım
Aklım kaldı sende çektin de gittin!

Bir Hayırın yokmuş senin kendine!
Beni de düşürdün aşkın fendine...
Mahkum ettin beni, kendi kendime...
Sen beni zindana tıktın da gittin!

Yaşar Kılıç

Çimdiklerim

Aman aman dostlar aman
Mutfakta yanıyor tavam
Kuru ekmek elde yavan
Nedir avrat benle davan

Sineklerim pineklerim
Yere düşer imeklerim
Kınamayın beni dostlar
Ben kızdım mı çimdiklerim

Utanmasa nara atar
Külhan beyi gibi yatar
Aç ölsem yemek mi yapar
Çiğ pişmiş önüme atar

Sineklerim pineklerim
Yere düşer imeklerim
Kınamayın beni dostlar
Ben kızdım mı çimdiklerim

Sakızı var balon yapar
Çapır şupur gıcık yapar
Kulağım dibinde yapar
Şu meymenet suratlı yar

Sineklerim pineklerim
Yere düşer imeklerim
Kınamayın beni dostlar
Ben kızdım mı çimdiklerim...

Yaşar Kılıç

Çoban yıldızı!

Çoban yıldızı,hani sen şahittin bize!
Uzaklardan bakardın, üstümüze...
Hiç toz kondurmaz'ken, aşkımıza
Şimdi engeller var aramızda,
Bilir misin sen çoban yıldızı?
Bilir misin?

Bahar geldi,bizim buraya.
Koyun, kuzu yürüdü kıra,ovaya,
Sen gideli, o gelmez oldu buraya...
Gel de,bi çare bul sen bu yaraya,
Çoban yıldızı!
Gel de,bi çare bul sen bu yaraya,
Çoban yıldızı!

Ahu gözlüm,gül yüzlüm,
Sen gideli,inan hiç gülmez oldu yüzüm...
Başkasına var ise, eğer sözün
Kazın mezarımı işte o gün ben öldüm!
Çoban yıldızı!
Kazın mezarımı,işte o gün ben öldüm!
Çoban yıldızı!

Sevip sarmadan yari,doyunca,
Giderim,sonsuz bir yol boyunca,
Konsun üzerime kuşlar,duyunca.
Söyle gelmesin sen o vefasıza...
Çoban yıldızı!
Söyle gelmesin sen o vefasıza...
Çoban yıldızı!

Yaşar Kılıç

Çoban!

Hayal kurmuş bir çoban, yürekte sevdası var
Bastığı toprakların, gittiği o dağında
Ne gitigi bir diyar, nede seven biri var
Dertli çalıyor kaval, çatlamaş dudağında

Sürü bir yumak olmuş, çoban da arasında
Bulutlar yere inmiş, dolu şimşek çakıyor
Bir kaç koyun kuzu var, kayalar arkasında
Islanmış garip çoban, titreyerek çıkıyor

Yollukta ki ekmegi, ıslak ıslak bakıyor
Yarısını taşlara, yarısını kuşlara
Pınarın soğuk suyu, çöşkusuyula akıyor
Üstü başı ıslanmış, açar sarar taşlara

Geceler haram olmuş, rengi benzide solmuş
Ne halini bir soran yara açmış bir çıban
Yarı ıslak geziyor, eli yüzü taş kesmiş
Sancısı var içinde, hasta bu garip çoban

Dağlarda ki yaylada, yine o tek başına
Cılız bir yolun başı, garip bir mezar taşı
Yıldız gibi dağılmış, sürü dağın düşüne
Ne geçen yolcusu var, nede bir arkadaşı

Yama dağın eteği, Kör kapılı dağ evi
Üstünde ki mertegi, dökülmüş avlusuna
Ne eski kozu kalmış, nede bir çoban evi
Bulanık bir çay akar, suyu dönmüş yosuna

Yaşar Kılıç

Çocuk

Bahar kokusu çek içine çocuk.
Mor sümbül bağlardan açacak gibi
Açar yazla yeşil dallar tomurcuk,
Beyaz papatyalar çıkacak gibi

Koş kira, uçurtma yap sal havaya,
Gez dolaş her yeri, tez gel yuvaya.
Uzat ellerini olgun meyvaya,
Çekinme al, bağlar yıkacak gibi

Güneş yavaş yavaş dağlar aşınca,
Isıt düşlerini hayel kurunca.
Düşün, yastığına başın koyunca.
Yarın, başka bir gün doğacak gibi

Varsın kış karını lapa düşürsün,
Akdeniz akşamı bahtını sürsün
Aşk buluş çağında başlar, üşürsün.
Nisan yağmurları sıkacak gibi

Evrenin temeli döner ileri
Geceler çemberden yolcu ileri
Giden gençliktir, o dönmez ki geri.
Bak saçına aklar yağacak gibi

Yaşar Kılıç

Dağlar

Şu koca dağları bir bilebilsen
Göğsünde kuş koynunda kurdu besler
Efkârı üstünde bir görebilsen
Zinciri paslanmış köleye benzer

Tepesini inip çıkan yorulmuş
Hoyrat gibi zirvesiyle görülmüş
Ormanları içten içe sürülmüş
Askeri dizilmiş kaleye benzer

Karanlık gecede yankılar sesi
Korku salar kara çamın gölgesi
İlkbahar özlemi anne neşesi
Memeye asılmış balaya benzer

Dağların düzünü köylüler biçer
Hırlısı hırsızı üstünden geçer
Kanunsuz harami dağları seçer
Eşkiya yol kesmiş belaya benzer

Yaşar dağ değil ki yürek dağlasın
Dağ başına beyaz alsın bağlasın
Şirinin derdine yansın ağlasın
Ferhat'ın çektiği çileye benzer

Yaşar Kılıç

Davacıyım Beyim Davacıyım Ben

Biri göllerine nehir bağlamış
Davacıyım beyim davacıyım ben
Biri bir bardak su deyip ağlamış
Davacıyım beyim davacıyım ben

Kendini met edip hava atandan
Beleş aldığını beşten satandan
Senenin her günü bomboş yatandan
Davacıyım beyim davacıyım ben

Musa Tur dağında sarıktan çıktı
Şiştı ayakları çarıktan çıktı
Şimdiki alim pir çırıktan çıktı
Davacıyım beyim davacıyım ben

Her kimi gördüysem birini tutmuş
Kalemi okunur kitabı yutmuş
Garip gurabayı cüzdana katmış
Davacıyım beyim davacıyım ben

Korkarım kalp kırıp gülüp geçmekten
Haram kazanıp da yiyip içmekten
Utandım beyim ben namert seçmekten
Davacıyım beyim davacıyım ben

Yaşar Kılıç

Değirmenci

Sağır gibi uyduraklı
Duy beni hey değirmenci
Yolcu gibisin duraklı
Duy beni bay değirmenci

Durmaz çalar çingırağın
Çatlatmış gitmiş kulağın
Toplanmış kirli yatağın
Ser yere koy değirmenci

Yıkılmış tüm umutların
Arpa buğday çuvalların
Kaç kilo kaçtı zararın
Sen yine say değirmenci

İğne iplik ayar tuttun
Her gün bu tozları yuttun
Çark döndü kendin unuttun
Yılda üç ay değirmenci

Bent vurursun kara taşa
Aklın gelmez hala başa
Tüm emeğin gitmiş boşa
Vay bu ne hay değirmenci

Ayakta yoktur çarığın
Bir kaç kırık çay bardağın
Isınmaz çorba çanağın
Koy bize çay değirmenci

Yaşar Kılıç

Dengesiz

Giderde geri gelmezsin
Dengesizsin sen dengesiz
Geldiğin yeri bilmezsin
Dengesizsin sen dengesiz

Üstün başından soyarsın
Gelir bahçeye koyarsın
Sen dangalak bir hıyarsın
Dengesizsin sen dengesiz

Nere gitsem sen oradasın
Kim ne derse sende varsın
Sen ne ayarsız davarsın
Dengesizsin sen dengesiz

Alttan girdin üstten çıktın
Boş boğaz' sın canım sıktın
Laf geldi gedikte tıktın
Dengesizsin sen dengesiz

Baş Ağrısı bir hap yuttun
Zehirlendim dedin korktum
Korkudan dilimi yuttum
Dengesizsin sen dengesiz

Her ortama sen uymazsın
Önen ne gelse doymazsın
Bitti desem sen duymazsın
Dengesizsin sen dengesiz

Yaşar Kılıç

Diyemmi Beyim

El değmedik daha neresi kalmış?
Söylersem, el bana kızar mı beyim?
Sövenin sözünde hicivi varmış!
Ben dersem, kalbini kırar mı beyim?

Dost olan yüzünden anlaşılmaz ki
Menzili çok yakın ulaşılmaz ki
Hainle gezilen yol aşılmaz ki
Hileyle açılmış yol, var mı beyim?

Namussuzun arsız, şirret kelamı,
Boyundan büyük söz eder kalemi.
Menfaati yoksa keser selamı,
Gideni yolundan, eyler mi beyim?

Her sözü dilinde zinakar eder.
Evirir-çevirir hep inkar eder.
Hiciv der, kendini günahkar eder.
Giden söz, geriye döner mi beyim?

Yaşar, aşk şehrinde çağlamak ister...
Gönül vuslatına ağlamak ister...
Ar sözü içinde bağlamak ister...
Hicivi, her yerde söyler mi beyim?

Yaşar Kılıç

Dost

Yollarımız ayrılırsa...
Yüreğim dost kalır sana!
Habersiz gitsen uzağa...
Arar bu can seni,ey dost!
Bulur bu can seni,bil dost!
Dost...

Çatlamış topraklar gibi,
Susamışsa dostun dili,
Sular seller, yağmur gibi...
Akar bu can sana, ey dost!
Yağar bu can sana,bil dost!
Dost...

Arar insan,arar dostu!
Bulursa o gerçek dostu,
Gönlümde tapulu yurdu...
Kurdu bu can sana,ey dost!
Kurur bu can sana,bil dost!
Dost...

Açılır kapılar sana...
Sen de kapılar aç bana!
Dost olan dostundan yana...
Gelir bu can sana,ey dost!
Koşar bu can sana,bil dost!
Dost...

Gerçek dostlar unuttur mu?
Gezer o dostun yurdunu...
Derdin dost derdim olurdu,
Devam sen de,bilesin dost!
Özün gerçek,sözünse dost!
Dost...

Yaşar Kılıç

Döndüm

Sen gideli bizim elden
Yaprak dökmüş dala döndüm
Ayrı düştüm ben ciğerden
Öz yakındım ele döndüm

Hasretlik sineme vurdu
Hayal kurdum oda durdu
Yaşlarım az az akardı
Şimdi görsen sele döndüm

Yaşar Kılıç

Döne döne

Felek bana vurdu sille...
Kalkamadım düştüm yere!
Bir yardan yedim darbe?
Savruldum ben döne döne...

Döne döne döne döne...
Dünya senin devrin döne!
Bir de yardan yedim darbe?
Savruldum ben döne döne...

Dolandım durdum avare...
Bulunmaz derdime çare!
En sonunda gurbet elde?
Görüldüm ben döne döne...

Döne döne döne döne...
Dünya senin devrin döne!
En sonunda gurbet elde?
Görüldüm ben döne döne...

Yaşarım sevda selinde!
Devran sürenin elinde?
Düştüm yarin gözlerinde...
Sürüldüm ben döne döne!

Döne döne döne döne...
Dünya senin devrin döne!
Düştüm yarin gözlerinde?
Sürüldüm ben döne döne!

Yaşar Kılıç

Dönsem Bir Daha

Bir yel miydi neydi geldi de geçti
Yeniden en başa dönsem bir daha
O gençlik yıllarım aklıma düştü
Kırata gem vurup binsem bir daha

Örs çekiç kınından tırpan çıkardı
Irgat giden tarla biçer yığardı
Güreşin diyenler bize bakardı
El ense çeksem de yensem bir daha

Ormanda çamları sayar bakardık
Mal davar otlatıp çalı yakardık
Dağ bayır demeden iner çıkardık
O güne gitsem de dönsem bir daha

Anam hamuruna maya katardı
Pişmeye çok vardı babam yatardı
Gençler büyük çayda takla atardı
O göle girsem de çimsem bir daha

Dayım dükkanında türkü çalardı
Hoparlörden en son sesi açardı
Nemliydi kaseti bazen sarardı
Dayımı yadedip ansam bir daha

Fener yakar gece balık tutardık
Çayırdaki komşuya nasip atardık
Uykusuz şuursuz gider yatardık
O gece olsa da donsam bir daha

İlkokul da Ferman hocamız vardı
Rahmetli dil çeker mendil bağlardı
Bana kasti yoktu ezası vardı
Yine dil çekecek sansam bir daha

Çocuk aklı çıktım çeşme taşına
Kaydım karda düştüm kızın başına
Bir bez bağladılar kanlı kaşına
O kızı görsem de yansam bir daha

Yaşar Kılıç

Dünya da Ömrün Üç Gündür

Boşuna ağlayıp sızlayıp durma
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür
Aklını fikrini zorlayıp yorma
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür...

Hayallerin her gün taze renk açar
Çocukluk hevesin tez gelip geçer
Günler aylar yıllar kuş olup uçar
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür...

Deli atar kanla çağların başlar
Bülbül olur gülle bağların başlar
Sarp kayalar gibi dağların başlar
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür...

Sonbahar kırcısı peşine düşer
Estirir ak yeli saçına düşer
Buruşur yan çizgi kaşına düşer
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür...

Yaşarım alemin seyrine daldım
Rızkımı aradım çalışıp aldım
Yükümü bağladım derki mi sardım
Bu fani Dünya da ömrün üç gündür...

Yaşar Kılıç

Dürüslük

Dürüslük

Dürüslük özünle yüzün akıdır,
Kendi emin doğru yolu bulana,
İçinde ne mücevherat saklıdır,
Doğruluk yolundan biçip alana..

Yaşar Kılıç

Düş Konan Sokağı

Yıldızları topladım dün akşam buzlu cama
Kapattım perdeleri, açtım içimi sana
O karanlık odama düşlerdi gelip dolan
Senli bir dünya kurdum düşlerin sokağına!

Yıllanmış bir duygu bu vuran buğulu cama
Arındı benliğimden, giden bendeki canla
Hayalimde ki resmin, geçmişten bana kalan
Attın gittin beni sen düş konan sokağına!

Özlemine kavurdum, geçmişten bir gecemde
Tütsü yaktım kokunu sen burnumda tütsen de
Demet demet bir deste, buket yaptım seni ben
Bir sen vardın bir de ben, düşlerin sokağında!

Gidişindi o senin bir bahar mevsimiyle
Ben ağlamam, yağmurla çise değmiş gözüme
Bir sen vardın bir de ben karanlıkta hüzünle
Kavuştu hayallerim giden o sevgilimle

Bir sen geldin birde ben karşığı küçük cama
Bozuldu hayallerim bakınca buğulu cama
Çoktan sönmüş ışıklar içimdeki lambada
Bir sen vardım birde ben, düşlerin sokağında!

Alnımda gizlediğim korkunç ağrılarımle
Umut dünyası kurdum, sensiz yalnız odamda...
Bana senden kalan o, küçük bir hatıra
Bir gülüşün yetti şu düş konan sokağına!

Yaşar Kılıç

Düzen Bozular

Bozular bozular, düzen bozular...
Yol na mertte ise giden bozular!
Namert sofrasında sorsan ekmeği...
Namert dile gelir beşer, bozular?

Bozular bozular, kural bozular...
Sen zincire vursan, kırar bozular!
Aslanın heybeti geçtiği yerde!
Çakal,deliğine koşar bozular?

Bozular bozular, hürmet bozular!
Saygı kusur, işledikçe bozular...
Değerin altından paha biçse de!
Bir kötü söz haddin aşar bozular?

Bozular bozular, Yaşar bozular!
Korkağın haline şaşar bozular
Hanesine haydut girmiş korkağın!
Tüfek elde, dipçik düşer bozular...

Var cimride önderlik güçsüz de silah korkak ta olursa Düzen bozular

Yaşar Kılıç

Efendim

Gözüm Beytullahta gönlüm Kabe'de
Benim sevdiğim gül aldır efendim
Alım Beytullahtır gülüm sahabe
Benim en sevdiğim kuldur efendim

O güller seninle her gün dolaştı
Kaldırdı perdeyi hak sana açtı
Uhut ta hamzayla çok şehit düştü
Cennetül bakide kaldır efendim

Ensar evden uzak yurdun da sürgün
Mekke Medine'ye sürüldü yü'gün
Gözler yol çekti özlemse hergün
Arası birkaç gün yoldur efendim

Asırlar devrildi seneler geçti
İnsan zamane'dir devir değişti
Salih kullar Zemzem suyun'dan içti
Bize de bir bardak doldur efendim

Senden sonra bilsen ah neler oldu
Ekinler hormonlu çiçeği soldu
Çocuklar büyüdü babayı sordu
Anası nikahsız duldur efendim.

Yaşar Kılıç

Emmi Bana Bir Eşek Ver

Emmi bana bir eşek ver,
Ter atarsam gel geri al.
İri gürbüz oburu ver,
Yer batarsam gel geri al.

Yoz malı salmış biçine,
Etmiş tarlamın içine,
Bunda anamın suçu ne?
Yer yutarsam gel geri al.

Kuyruğunu sevdirecem
Çocukları bindirecem
İşim bitsin getirecem.
Kar katarsam gel geri al.

Şahlanınca haşlamalı,
Hişt takınca dişlemeli,
Gece işe başlamalı,
Er yatarsam gel geri al.

Kulakları çatlatacam
Gör suyuna ne katacam
Sabah dışkı toplatacam
Sor çatarsam gel geri al

Üst komşuyla alttakini,
Çöze medim yandakini.
Şukut sakın evdekini. .
Bir tutarsam gel geri al.

Şap suyuyla azdıracam.
Düşmanları bezdirecem
Öç almaya gezdirecem.
Şer satarsam gel geri al.

Yaşar Kılıç

Esenyurt!

Barikat kenarın da asker sıra dizilmiş!
Al bayraklı dalga var, ışık saçmış her yana!
Bir bayram şenliği var, böylesi görülmemiş...
Onur ve ihtişam bu,Esenyurt'ta yan yana...

Şahlanmış atlısı var,cumhuriyet parkında!
Merasimli tören bu,çocuk bandolarıyla...
Mavi bakışlı dalga, yüzbinlerin yanında!
Yüzbinleri toplanmış,Esenyurt meydanına..

Güneş dağları aşmış,gün akşamdan bir gündü!
Esenyurtta cümbüş var,geçtiğim pazar günü..
Sokağı kapatmışlar,dar gelmiş evin önü!
Dışardaki bu şenlik, Romanların düğünü...

Nazım hikmetin büssü, kaldı arka sokakta
O beyazıt meydanı, zihnimin ortasında!
Önü dönük batıya,görünmez fidanlıkta...
Alnında kan lekesi,kırılma noktasında...

Öylesine büyülü,öyle güzel bir park var!
Dereler ırmak olmuş,ayaklarına akar...
Köprüleri kurulmuş, oyuncakları da var!
Şair kalem bırakmış, bankta ki yazı kadar..

Yoksullar dizilmişti, koridor sonlarına...
Çocuklar gidiyordu, yepyeni okuluna!
Esenyurtu dolaştım, bugün boylu boyuna
Çok şeyler borçluyuz biz bayrak vatan uğruna?

Yaşar Kılıç

Eski resimler

Çekilince perdeler, geceler yarısında
Yeni bir dünya başlar dört duvar arasında

Kapıda kir izi var tokmağın vurmadığı
Paslanmış soluk yüzü kimsenin ummadığı

Suluk baktı o gözler hep önüme geldiler
Geçmişte ki bir anlık şip şaklık resimdiler

Siyah bezin içinde duran bir adam vardı
Çektiği çok fotoğraf, çıkartmadan yanardı

Taradığım gür saçım hani tutamın nerde?
Aynaları bıraktım dönüp baktığım yerde

Kol boyuna dolanmış, hatırası bir anlık
Ters bir yazı yazardı,siyah beyaz karanlık

Resimler onu saldı, kuş uçtu özgür kaldı
Ne delikanlı vardı ne de genç kızı kaldı

Resimler köprü kurdu yılların arasına
Tomurcuk güller soldu, bakınca anısına

Kimi ince bıyıklı kimi telli duvaklı
Kimi güne gün katar kimi dünden meraklı

Ne o resimler ben de, nede ben o resimde
Giden gençlikmiş meğer ,tutamadım elimde

Yaşar Kılıç

Felek

Felek bana çelme taktı
Kim sordu ki kim duyacak
Biçilmiş bezi mi yaktı
Kim gördü ki kim duyacak

Bulanık aktım duruldum
Koştum peşinden yoruldu
Av oldum düştüm vuruldum
Kim gördü ki kim duyacak

Yanmaz oldu evde ocak
Tencerede suda sıcak
Nem kaldı ki kaynayacak
Kim gördü ki kim duyacak

Dağlar da sevdamız kaldı
Tipi boran dağa saldı
Benden gitti yardan aldı
Kim gördü ki kim duyacak

Felek sana boynum eğri
Yetti dedim yetti gayri
Yaşar kaldı yardan ayrı
Kim gördü ki kim duyacak

Yaşar Kılıç

Ferman yazdırır

Gönlüm tutukludur sinem hücrede...
Sürgün gözlerimi mapus yatırır!
Kesmiş yar cezamı, bir tek celsede...
Hece hece satır satır attırır!

Bana attırır yar,ferman yazdırır...
Sana attırır hak, vebal yazdırır!

Kırışıkta namen, geldi bir gece!
Felek sopa vurmuş yazgıdan önce.
Name değil sanki, bana işkence!
Hece hece satır satır attırır!

Bana attırır yar,ferman yazdırır...
Sana attırır hak, vebal yazdırır!

Haktan olmayınca, kula irade!
Hiç bir kul eremez, kendi murada...
Kırmışsın Yaşara,kalem burada!
Hece hece satır satır attırır!

Bana attırır yar,ferman yazdırır...
Sana attırır hak, vebal yazdırır!

Yaşar Kılıç

Filistine kan düştü

Yüreğime ateş düştü bu gece
Uzaklardan güller bir bir soluyor
Barut kokar Filistinde her gece
Çoluk çocuk insanlık yok oluyor

Uhut değil şavaş değil bu nedir
Uyan gardaş geldi yeni bir bedir
Kerbelâ zincirin Filistindedir
Gözlerime bedir suyu doluyor

Şehadetli diller vakit kaçırmaz
Kudüseye düşeni hiç kimse sormaz
Ya sağırdır duymaz ya kördür görmez
Yürek çeke çeke burun soluyor

Çarmağı başına gidip gerelim
ABD natoya birifing verelim
Kim dost kim düşman bizde bilelim
Uzaklardan sesler acı geliyor

Asırlardır kanı sürmüş toprağa
Sabır desen artık sığmaz bardağa
Sirtını dayamış puştlar çarmağa
Yahudi soyundan diyip kolluyor

Yaşar Kılıç

Garip

Yoksulluğun önünde,oturup yere çökmüş,
Yalvarıyordu yarap,sana yalvarıyordu!
Dayanacak gücü yok,yok ki,o boyun bükmüş.
Feryadında bir çıkış kapısı arıyordu!

Çıktı evden dışarı,kapıda çocukları,
Kokularını alıp,başlarını okşadı.
Yavaş yavaş gidince,uzaklaşıp ağladı,
Gurbetin yoludur bu,akşam üstü başladı!

Dağ,tepe,bayır,tren,istasyon,gar burası.
İçindeki acılar,buğrulup kavruluyor,
Sürüye ot,sap atar,vagon vagon arası.
Tren hızını almış,dağlardan savruluyor!

Umutlarla geldiği yol,bitti en sonunda.
Gece karanlık,sokak yabancıdır ürküyor!
Çaresizdir bu şehrin,bu karanlık yolunda.
Işıklar renk renk açar,o boynunu büküyor!

Korkulu adımlarla,geçti karşı sokağa,
Yabancı bir diyarda,sessizce geziyordu.
Yüreğini hoplatır,deredeki kurbağa
Kaybolduğu diyarda,çıkışı bilmiyordu!

Bir yer aradı garip,harap olsa barınak.
Dizleri tutmuyor ki,gözleri kararıyor!
Üşüyor bu Ya Rabbi,yok mu hiç bir sığınak!
Bulutlarda yağmur var,açılıp kapanıyor..

Sabahı zor etti o,şehrin sokaklarında
İnsanlar arasında,cadde,sokak arıyor.
Sonunda bir iş buldu,tuğla ocaklarında
Yavrularından uzak,acısını sarıyor.

Vardı rızık elbette hak diyen kismetinde
Taş basarak bağrına hakka doğru yürüyor
Keramet kulda değil onun memleketinde!
Özleminde yavrular hep boynunu büküyor...

Yaşar Kılıç

Gazi abi

Alem adam Şu bizim gazi abi, güler-güldürür, durur-düŐündürür.
Bir gün, oruç ayında tarla biçmeden gelmiş, çok yorgunmuŐ.
Kendi de oruçlu ve önceki geceden uykusuz, yorgun ve sahorsuz.
Bitkin bir halde...
O gün de misafirleri gelir hep beraber teravi namazını kilmaya giderler.
Yatsıyı kılar sıra teraviye gelince yavaş yavaş uyku bastırır.
Göz kapakları kapanmaya başlar, zaten o da arkalarda kılar namazını...
Hoca teraviye niyet deyince, Gazi abi halı yığıntılarının arasına girer.
Zaten yorgun, hemen miŐil miŐil uyumaya başlar!
Namaz biter, cemaat gider, misafirleri onu arar Gazi abi yok!
Artık onlarda kendi evlerine giderler, o geceki misafirlikleri de biter.
Hoca da camiye kitler!
Köyde ki iŐıklarda yavaş yavaş snmeye başlar, hava öyle karanlık ki kr zifiri...
Bir dereden gelen kurbağanın sesi, bir de köyün köpeklerinin sesi.
Karnı a, aliŐık sahur vakti yemeye, bizim Gazi abi sahur vakit gelince uyanmaz mı?
Eyvah ki ne eyvah!
Karanlıktanda çok korkar, bir de tabuttan!
Hemen fırlar, dŐe kalka kapıya...
Kapı kilitlidir, ne yapacağını ŐaŐırır ve başlar feryada!
Sabaha kadar hariçten gazel okumaya...
Aklına minare gelir, koşar yukarı minareye doğru başlar bağırmaya...
Ama kime?
Herkes uykuda yaz ayı günler uzun, hasat-biğin zamanı, insanlarda yorgun!
Yok kalkan bir kul, Gazi abi bir minareye bir kapıya gide- gele, gide-gele halden düşmüş...
Bir de üstüne üstelik sesi kısılmıŐ, tekrar minareye çıkmıŐ!
IŐıklarda yanmaya başlamış, bir oh çekmiş!
Hemen baĖırmıŐ bu seferde sesi çıkmamıŐ, oysa korkudan dili tutulmuŐ...
Tekrar aŐaĖı inmiş, bir çıkış yolu bulmaya. Arka ardiyeye koŐmuŐ ki ne görsün?
Oy anam oy, tabutun üstüne elini koymaz mı, bu da tabuttan korkmaz mı?
Yine koŐmuŐ minareye, sabah namazı da yaklaŐıyor...
Ortalık alacalımsı...
Hocayıda yolda görünce yine derin bir oh çekmiş!
Bu sefer kapıya koŐamaz, tabutu gördü ya bir kere, tabutta kapının yanında ya hani...
Hoca kapıyı açar, Gazi abi tabuttan başka bir Şey düŐünmediĖi için!
Hocayı görünce l sanar, koşar minareye, koŐarken de düşer bayılır!
Gelir hocanın ayakları altına, hoca da derki aferin sen benden önce gelmiŐsin... Sabah namazına! ! !
Eh be hoca bıraksaydın namazıda baksaydın atıyor mu nabzına?

İŞte bu bizim Őakacı Gazi AĞabey, bu. Gazi.

Yaşar Kılıç

Gel gidelim gardaş bizim ellere

Sağımız solumuz, hep kalles doldu.
Gel gidelim gardaş bizim ellere.
Kimi haram kokar, kimi puşt oldu!
Gel gidelim gardaş, bizim ellere...

Pazar bulsam tezgahımı açamam.
Dilden düşen doğru sözü seçemem.
Kâr istemem, sermayemden geçemem.
Gel gidelim gardaş, bizim ellere...

Üç beş çapulcular önüne çıkar,
Cemali Yusuf'un evini yıkar,
Münafık, hırsızın elini sıkar.
Gel gidelim gardaş, bizim ellere...

Şafağın köründe uyanıp gitsek.
Gönülden gönüle, gül fidan eksek.
Sınıra taş koyup kırmadan diksek.
Gel gidelim gardaş, bizim ellere...

Ya Rabbi toylardan aldım dersimi.
Cahile düşürme benim işimi.
Feryad etsem duyan olmaz sesimi.
Gel gidelim gardaş, bizim ellere.

Yaşar'ın bir küçük, ormanı vardı.
Yeşerir, dalları yaprak sarardı.
Gurbet elde kaldı, ruhu karardı...
Gel gidelim gardaş, bizim ellere...

Yaşar Kılıç

Gel!

Ben sevdamı karşı dağlara yazdım,
Üstüne el ayak çekilmeden gel.
Hasretimle taşı, toprağı kazdım,
İçine gözyaşı dökülmeden gel.

Sıladan ayrırım gurbette gayrı,
Mekanla meskenin yok bana hayrı,
Ne sensiz yaşarım ne senden ayrı,
Çık ara yolları, bükülmeden gel.

Gönül sarayını yapıp bozardım,
Azgın sular gibi yıkıp azardım,
Bir ağaç misali yandım kızardım,
Kurudu her yanım yıkılmadan gel.

Demlene demlene doldu yüreğim,
Dert ortağım oldu, soldu yüreğim.
Gönül duvar ördü kaldı yüreğim,
Taşlar sıva döktü sökülmeden gel.

Başımdan kalkmadı kara dumanım,
Yar yolunda geçti vakti zamanım,
Göçümü yükledim derki peymanım,
Bu aşkın kervanı çekilmeden gel.

Yaşar Kılıç

Gelmez daha

Duman dağların ardına
Çeker gider dönmez daha
Ben gönlümü bir soysuza
Verdim gitti, gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Verdim gitti, dönmez daha

Zülûf uçlarından burma
Taşar gider gerdan kırma
İnce belden saçı sırma
Gördüm gitti, gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Gördüm gitti, dönmez daha

Gül dalını diken tutar
Bülbül şakrak yine öter
Bağı sordum artık yeter
Soldum gitti, gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Sordum gitti, dönmez daha

Al malımı servetimi
İste gönül hürmetimi
Ben yar için Çin Setdi'ni
Ördüm gitti, gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Ördüm gitti, dönmez daha

Vefasız bir yar aşkına
Dert aldım, açtım başıma
Başımı boşu boşuna
Kırdım gitti, gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Kırdım gitti, dönmez daha

Düşler gördüm ardı sıra
Düştüm gittim bir çukura
Rüyalarım hayır ola
Yordum gitti gelmez daha

Gelmez daha gelmez daha
Yordum gitti, dönmez daha

Yaşar Kılıç

Gidiyor

Geldide karşımda durdu bi sevda
Ağrısı başıma vurdu gidiyor
Dert ile çileyi açtı başıma
Gönlüme bir heves verdi gidiyor

Yaşar Kılıç

Gir içeri

Gönül gözü gizem yeri
Açar isen gir içeri
Kırar isen gönülleri
Yapar isen gir içeri

Ulu vücudun şehrini
Gezdiysen gir içeri
Kulda alın çizgileri
Çözer isen gir içeri

Umman deryanın anası
Aşar isen gir içeri
ilim ile irfan ile
Yaşar isen gir içeri

Eğer dünyaya meylini
Verdi isen al içeri
Tahta kabirle yerini
Sevdi isen gir içeri

Yaşar Kılıç

Gitme be emmi!

Sen kıraç topraklara ıslak ıslak bakarsın
Gözlerinde kaygı var biliyorum be emmi
Bağlamışsın yükünü içten içe ağlarsın
Sen gurbetin yolunu bulamazsın be emmi

Sür ekini tarlayı gez dolaş yaylaları
Vur kırata eyeri çekip dursun yuları
Hayallerini süsler, vız vız ötünce arı
Sen toprağından ayrı kalamazsın be emmi

Sert rüzgarla kurudun, kızgın güneşte yandın
Gün oldu kuru ekmek katıksız suya bandın
Hep şükür duasıyla yatağından uyandın
Sen namertten rızkını alamazsın be emmi

Karanlık bastırınca korku salar içine
Hüzün eker doğrar 'sın ekmek aşın içine
Kavurur yüreğini şüphe düşer içine
Sen rahat uykulara dalamazsın be emmi!

Umutsuzluk ayrılık dağ gibi üzerinde
Gurbetin kaygısı bu ıslanmış gözlerinde
Giden dönmemiş ki hiç taş kesmiş yüreğinde
Sen gurbet ellerini bilemezsin be emmi

Yaşar Kılıç

Gitti Ömer Döngeloğlu

İçimizden bizden biri
Gitti Ömer Döngeloğlu
İstesek de dönmez geri
Gitti Ömer Döngeloğlu

Önden giden asil kandı
Gidişine alem yandı
O gönüllerde Furkandı
Gitti Ömer Döngeloğlu

Medine'de münevrede
Hiranur da dağda turda
Gözü yaşlı orada burda
Gitti Ömer Döngeloğlu

Bazen aksa'ya ulaştı
Bazen taafıa dolaştı
Bazen batılla uğraştı
Gitti Ömer Döngeloğlu

Kutsal toprakları gezdi
Dini türden eser yazdı
Bugünlerde bizi üzdü
Gitti Ömer Döngeloğlu

Sahabelerin izinden
Hiç çıkmadı ki sözünden
Bir bela virüs yüzünden
Gitti Ömer Döngeloğlu

Yaşar Kılıç

Gittim peşinden

Coşkun sular gibi çağlar dururdum
Aktım gittim ben o yarın peşinden
Ne onurum kaldı nede gururum
Kalktım gittim ben o yarın peşinden

Öyle bir güzel ki gözüm arardı
Yüzüne bakınca rengim sarardı
Saçları sırmalı yandan tarardı
Baktım gittim ben o yarın peşinden

Halimi görenler yanık dediler
Bu oğlan bu kıza yenik dediler
Yüreği kavrulmuş sönük dediler
Yaktın gittim ben o yarın peşinden

Derviş oldum abalara büründüm
Leyla diye diye gezdim süründüm
Mecnun gibi çöle sürgün göründüm
Çıktım gittim ben o yarın peşinden

Köyde düğün dernek toylar kuruldu
Alan aldı giden benden soruldu
Gökte kuşum yere düştü vuruldu
Çektim gittim ben o yarın peşinden

Yaşar Kılıç

Gönül Derdi Çekerim

El sözü ağrıma gitmiyor sanma
Minnet etme gönül derdin çekerim
Ağlıyor yüreğim acıyor amma
Minnet etme gönül derdin çekerim

Sen kendi kendini zincire vurdun
Bağlarını koru yurduna kurdun
Her sabah her seher ağlayıp durdun
Minnet etme gönül derdin çekerim

Gönül kandilinde gazla bir oldum
Eridi fitilim yandı kül oldum
Bir vefasız sevdin ona kul oldum
Minnet etme gönül derdin çekerim

Dertlerim bir idi bin biri geçti
Her günü geçtikçe bir çile aştı
El ayağım bir birine dolaştı
Minnet etme gönül derin çekerim

Yaşar'a yar bade sundu eliyle
Yanar oldu yürek yara derdiyle
Arzuhal yazarım söylerim diye
Minnet etme gönül derdin çekerim.

Yaşar Kılıç

Gördüm

Kendimi bildiğim o günden beri
Bitkin bu dünyadan gideni gördüm
Tuttu kollarımdan aldı içeri
Bıktım bu dünyadan diyeni gördüm

Elleri nasırlı gelene sordum
Dedi bizim eski tarlayı sürdürdüm
Filiz boyun vermiş çapayı vurdum
Helal sofrasından yiyeni gördüm

Garip düşenleri biri tekliyor
Saatler yetmezse vakit ekliyor
Gideni dönmeyen kimi bekliyor
Ateşten gömleği giyeni gördüm

Önümden ne kullar gelip geçiyor
Vefalı dost yara sadıktır diyor
Çalışmaz bedava yeyip içiyor
Uç yüz altmış beş gün sayanı gördüm

Güneşin önünü bulutlar kaplar
Gölgede duranlar bakınca anlar
Kul rızkıyla hain şerefsiz oynar
Yetim malına göz koyanı gördüm

Karanlık çekince üstüne perde.
Sır olup gidenler kim bilir nerde!
Dert deryası olmuş elem içer de,
Canına kast edip kıyanı gördüm.

Çakalın emrine kuyruk uymamış
Tilki gölgesine bakıp oynamış
Daha gerisi var Yaşar saymamış
Aslanın yurdunda çıyanı gördüm

Yaşar Kılıç

Gördünüz mü

Hey gidi deryalar, hey gidi dağlar!
Söylersen derdimi, bana kim ağlar...
İnsanlar dünyaya, meylini bağlar...
Siz baki kalan bir kul, gördünüz mü!

Gizemli yaş akar, çeşmin yaşıyla...
Boynu bükük gezer sabır taşıyla!
Kül olmuş kavrulur, gönül aşkıyla!
Siz böyle bir kulda zul, gördünüz mü?

Açılsın perdeler sırlar, açılsın!
Görünmez kubbeyi, kara kaplasın...
Alimler mürşitler, gelip yoklasın!
Siz gâip bilen bir, dil gördünüz mü?

Sonsuzluk yolcusu, o gün toprağın...
Cennet sularından, akan ırmağın...
İrem bahçesine, değse tırnağın!
Siz balsu nehrin de kil, gördünüz mü?

Çekilmiş üstüne, ince bir perde!
Gönül gözlerini, açtığı yerde...
Tapuyla senetle, gezenler nerde!
Siz hiç ilk sahipli, mal gördünüz mü?

Yıllarca bekledim, ben özge yari!
Gönlüme köz ektim, ateşli narı...
Eyüp'ün sözüne, kanmamış yari!
Siz yari candan öz bal gördünüz mü?

Yaşar Kılıç

Gözüm kapında

Görünmez yar bugün yüzün
Dönüp even baktığımda
Düğüm düğüm kaldı sözüm
Yaş gözümden aktığımda

Mecnun oldum yana yana
Aşk çeşmesi geldim sana
Doldur içem kana kana
Leylam evden çıktığımda

Yaşar Kılıç

Gururlanma

Yol çıkar hep hakk'a doğru.
Her canlı bir ilim yolu.
Biraz noksan, biraz doğru,
Gururlanma insan oğlu!

Hakk emretti bizde geldik.
Önce ağla sonra güldük.
Karıncaya can mı verdik?
Gururlanma insan oğlu!

Doksan dokuz bir saklıdır.
Gizli sırlarla kaplıdır.
Gözünde perden farklıdır.
Gururlanma insan oğlu!

Şeref gider geri dönmez.
İtibar beş kuruş etmez.
Rey'li koltuk fazla tutmaz.
Gururlanma insan oğlu!

Eğlencelik gelen gider.
Gözlerde değerin yiter.
Taptığın o varda biter.
Gururlanma insan oğlu!

El çeker ayak uslanır.
Baş gelir göğse yaslanır.
İmam derinden seslenir.
Gururlanma insan oğlu!

Yaşar Kılıç

Güller elde solar

Gül dediğin elde solar
Dalından koptuğu zaman
Gönül kuştur elbet konar
Gül çiçek açtığı zaman

Aç o zaman aç o zaman
Gül çiçek açtığı zaman
Gönül kuştur gelir konar
Gül yaprak açtığı zaman

Azgın sular bendi yarar
Dereler coştığı zaman
Dost olan dostunu arar
Can dara düştüğü zaman

Düş o zaman düş o zaman
Can dara düştüğü zaman
Dost olan dostunu arar
Can zora düştüğü zaman

Seven sırra nail olur
Gerçeği duyduğu zaman
Gerçek seven arar bulur
Seven yar olduğu zaman

Yar o zaman yar o zaman
Özge yar olduğu zaman
Gerçek seven arar bulur
Seven yar olduğu zaman.

Yaşar Kılıç

Hatırın yeter

Daha ne istersin sevdiğim benden
Bir canım var iste hatırın yeter
Beni öldürmeye bir kurşun değil
Bir kaç cümle bir söz satırın yeter

Ne suyuma dokun ne de bulandır
Ne peşine gezdir ne de dolandır
Her güzele baktım desem yalandır
Yar avurt damarın atarın yeter

Sayfadaki resmen bakar özlerim
Günden güne yaşla dolar gözlerim
Ciğerimi dağlar yakar közlerim
Benden yara selam götürün yeter

Güzel olan dilber, sür git devranın
Bir gün ebediye gider kervanın
Yaşar"la bir küçük var senin anın
O yarın aklına getirin yeter

Yaşar Kılıç

Hayaller

Kimi kalmış baş başa, boynu bükük,
Kimi hayalini hep atmış suya...
Kimi kurmuş küçük, kimisi büyük
O hayaller şimdi, dalmış uykuya,
Buz gibi soğuktur, üşür hayaller,

Bazen mutluluğun içinde bir an
Bazen erişilmez, zamanla mekan...
Bazen iç güdüyle gelince bir an,
Ne zaman tanır o, ne de bir mekan,
Benliğin içinden geçer hayaller!

Aşılmaz zirvede, kaydırak eller...
İçinde dolaşır, düşler oyunu
Buz gibi soğuktur, üşür hayaller...
Girdapta arıyor, umut yolunu,
Ufukun dağı gezer aşar hayaller!

Hayali olmayan yaşayamaz ki...
Karanlık içinde, kaybolup gider!
İnsan yaşamından tad alamaz ki
Yarınlar içinde yok olup gider,
Yıldız gibi kayar düşer hayaller!

Uğruna can veren nice sevenler...
Ayırmış yolları tatlı hülyadan!
Sevdaşı uğruna dağı delenler...
Beş arşın bez ile gitmiş dünyadan,
Zamanı mekanda şaşar hayaller!

Hayal denizine, bir taş attınız...
Düşler kurup, hep peşinden baktınız!
Bazen acı, bazen zevki tattınız...
Buz gibi soğuktur, üşür hayaller,
Yürekte solgundur yaşar hayallar!

Yaşar Kılıç

Hele gelde gardaş bizim köyü gör

Çıkıp tepesinden şöyle bir baktım,
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!
Gençlik yılları mı,orda bıraktım
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!

Boyun büktüm, harmanın da yurdun da
Koyun güttüm ormanın da,tumbun da
Kaldı şu yüreğim sevdiğim onda,
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!

Ahırda susamış koyunla kuzu
Zemheride kırdım,o kalın buzu
Kar altında kalmış,zamanla tozu
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!

Napuzara gidip külül toplardık
Kıymıyı,yemliği suda yıkardık
Çayda şenlik kızlar,şimdi yok artık
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!

Sağdıcı arıyor, damadım nerde?
El-ense çekerdik kol,boyun yerde
Adaklı gelinin geçtiği yerde
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör

Yamacın başından yurtlara baktım
Daldım derinlere,süzülüp aktım
Sevdalı yürekle,baktım bıraktım
Hele gel de gardaş,bizim köyü gör!

Çayağzının coşkun suyu akıyor
Gölgesi önüne düşen, bakmıyor
Yaylasına artık kimse çıkmıyor
Hele gel de gardaş, bizim köyü gör!

Çürümüş,mertekle eşik dökülmüş
Toprağın içinde evim gömülmüş
Taş koyduğum çeper çoktan sökülmüş
Hele gel de gardaş, bizim köyü gör

Güneye,mal davar nahır çıkmıyor.
Sahipsiz tarlayı, kimse ekmiyor
Bir kaç yaşlı emmi, köyü bekliyor
Hele gel de gardaş, bizim köyü gör!

Yaşar Kılıç

Hep ayrı gitti!

Ŗu karŖı dereyi geçeyim dedim
Dere ayrı gitti, düz ayrı gitti
Eğildim suyundan içeyim dedim
Ayak ayrı gitti, diz ayrı gitti

Bu yılki rızkımı tarlaya serdim
Sarı başak gelir diye beklerdim
Tohumu rüzgarla sellere verdim
Tahıl ayrı gitti, toz ayrı gitti

Elimin altında küçük kuŖtular
Gün geldi yuvadan kaçıp uçtular
Uzaklara gidip kanat açtılar
Oğul ayrı gitti, kız ayrı gitti

Gllerin bağında seyrine daldım
Arı gibi alıŖarak bal aldım
KıŖ gelmeden karla borana kaldım
Bahar ayrı gitti, yaz ayrı gitti

Felek benim elim kolum baėlamıŖ
Dert ilesi ciğerimi daėlamıŖ
Öksüz yavrum deyip anam aėlamıŖ
Üvey ayrı gitti, öz ayrı gitti

YaŖar Kılıç

Hödük

Bu zarf bu saf ile gitmez
Pullama bu oğlan hödük
Hesap döner bu borç bitmez
Yollama bu oğlan hödük

Gece yatmaz güneşi yok
Sabah kalkmaz bir işi yok
Merkep dana'dan eşi yok
Ye бага'ya bağlan hödük

Uğraşmayla işi sevmez
Yemek seçer pişi sevmez
Sofrada kardeşi sevmez
Sabah akşam öğlen hödük

Toplama'dan artı bilir
Çıkart'madan çarpı bilir
Ergen kızla kartı bilir
Dal budak kal zağlan hödük

Yol başında bostan eker
Ne çit çeker ne su döker
Gelen çigner giden söker
Sen gez dolaş eğlen hödük

Yaşar Kılıç

Hüsrân!

Öyle zor ki ayrılık, inan hüsrân sonunda...
El elden dost insandan, çekildi mi gidiyor!
Düşlerim sönmüştü, şu ayrılığın yolunda...
Zamansa bir su gibi, akıp akıp gidiyor!

O gençlik yıllarımın, deli kanlı çağında...
En güzel yıllarımın, umutları sönyüyor!
Güller yetiştirdim ben, tomurcuklar dalında...
Hazan çiçeği sanki, el değmeden soluyor!

Hayaliyle şimdi o, burdan da çok uzakta...
Aklıma hep düşünce, o da beni biliyor!
Bir gün yol kenarında, bir günde gezdik kırdâ...
O günler gözlerime, girip çıkıp gidiyor!

Bende kalan hatıra, satırlar arasında...
Çekilince kalbime, yüreğim burkuluyor!
Özlemimi kavurdum, şu gönül yarasında...
Sayfalar gel diyor da, benliğim yıkılıyor!

Kem gözleri karartır, bakmaya kıyamazdım...
Açsın benim o gülüm, hiç solmasın dalında!
Ayrı düşse sevenler, hiç de umursamazdım...
O duyguyu taşırım, yıllardır ben yanımda!

Vefasızın birine, yar yar diye koşunca...
Onurlu gururumu, kırıp kırıp gidiyor!
Hasretimi yazdım ben, sokak sokak taşına...
Mevsimler tez değişti, yıllar uçup gidiyor!

Yaşar Kılıç

İslam Birliğini Kurma Günüdür

Kiblegahımıza gavur göz dikti
Yürü Mümin Müslüm O gün bugündür
Kudüs'ün üstüne pus duman çöktü
Yürü Mümin Müslüm O gün bugündür
İslam birliğini kurma günüdür

Yakuplar Cemali Yusuf'a bakar
Tur Dağında Musa bir çıra yakar
Vakti geldi İsa mabede çıkar
Yürü mümin Müslüm O gün bugündür
İslam birliğini kurma günüdür

Davutun taş duvar çektiği yerde
Nebin'in Miraç'a çıktığı yerde
İlk Müslüm Kibleye baktığı yerde
Yürü Mümin Müslüm O gün bugündür
İslam birliğini kurma günüdür

Kılıçlar çekildi kollar açıldı
Taraflar ayrıldığı Kullar seçildi
Kırmızı dediğin çizgi geçildi
Yürü Mümin Müslüm O gün bugündür
İslam birliğini kurma günüdür

Sarılsın müminler kol kanatlansın
Birleşsin Gönüller kul kenetlensin
Görmeyen gözlerle dil lanet lensin
Yürü Mümin Müslüm O gün bugündür
İslam birliğini kurma günüdür

Yaşar Kılıç

Kader Dedikleri

Bir gün olsun baht insana gülmez mi
Kader dedikleri demek bu imiş
Beklediğin o günler hiç gelmez mi
Kader dedikleri demek bu imiş

Kimi kaderine küsmüş darılmış
Kimi boyun eğmiş kimi kırılmış
Kimi atla gitmiş kimi yorulmuş
Kader dedikleri demek bu imiş

Beni de gezdirdi boşu boşuna
Uğraştı ne dertler açtı başıma
Gidemedim bir gün kendi işime
Kader dedikleri demek bu imiş

Köyleri terk edip gurbetçi olduk
Varıp gurbet elde karın doyurduk
Göz önünde gide gele yok olduk
Kader dedikleri demek bu imiş

Ölüm hakkın emri yoktur ilacı
Çürüdü babamın kabir ağacı
Emmim dayım yaban elde kiracı
Kader dedikleri demek bu imiş

Yaşar Kılıç

Kafkas Gelini

Sabahtan erkenden gider biçine
Tarladan geliyor kafkas gelini
Tükürem ben böyle bahtın içine
Yaşarken ölüyor kafkas gelini

Elleri gögsünde dağlar düşünö
Kayıp etmiş yeni taze eşini
Sarılmış kırıyor mezar taşını
Toprağı bölüyor kafkas gelini

Yüreğinde sevda çekip yorulmuş
Onbeşinde sevdiğine vurulmuş
Yirmisinde yazgısına kırılmış
Sararmış soluyor kafkas gelini

Sevdiğini göz önünde yatırmış
Gide gele akli baştan yitirmiş
Saç kalmamış yona yona bitirmiş
Delirmiş geliyor kafkas gelini

Çayağzın'da yolum üstüne çıktı
Bebeği kolunda gögsüne sıktı
Yaşar'ın boynunu yanına yıktı
Gürlemiş doluyor kafkas gelini

Yaşar Kılıç

Kaldırımlar!

Halimi sormaz benim bu kadırım taşları
Karanlıklar içinden. yol almışta gidiyor
Her sokak bir taşına, dökülmüş göz yaşları
Sarmaş dolaş kimine hızlanmışta gidiyor

Akşamdan kalmıştır bu, kaldırım çocukları,
Kimi düşmüş yollara, kimisi patikaya...
Uyanmıştır yarın ki sabahın çocukları,
Kimi gider okulla, kimisi fabrikaya!

Kimi alın teriyle eve ekmek getirir,
Kimi karanlıklarda borusunu öttürür...
Kimileri getirir, kimileri götürür,
Bir bireyin yüzünden bir diğeri tükürür!

Gece karanlığın da, yalnız yürüdüğümde,
Ayaklarımın sesi, bir kabus arattırır...
Yalnızlığı içimde, kendimde gördüğümde,
Kulaklarımdaki ses, çan sesini arttırır!

Her gün yeni bir isim bulmuş, bu kaldırımlar...
Ne gelene merhaba, ne gidene elveda,
Her gün yeni bir dünya kurmuş, bu kaldırımlar...
Ne konuşur insanla, ne ses çıkar ne seda!

Gün aşırı bir acı, duymuş soğuk taşları...
Kaldırımın kenarı, kabristandı gördüğüm,
Her gidenin ardından dökülmüş göz yaşları...
Bu tarafı bir düğüm, o tarafı kördüğüm,

Yaşar Kılıç

Karabasan!

Elim darda, on lira apartman şanki bana...
Öyle ihtiyacım var, borç verdiğim paraya!
Hava soğuk, kış evi. uzandım kanepeye,
Aklımda para kaldı, dalmışım ben uykuya...

Bir kavga bir karmaşa, hemen çıktım kapıya,
Herkes orda toplanmış, ödüllü yarışmaya...
Bir türkü söyleyeni, boğuyorlar paraya!
Ortaları yardım ben, gittim en ön sıraya...

İşte şairim geldi, alın onu buraya!
El üstünde, hep beni kaldırdılar havaya...
Kimse bana bir kuruş, vermez mi bedavaya!
Elim ayağım bağlı, çektiler yukarıya...

Yükseklerden seslendim, boyumda ip takılı,
Yüksekten ben korkarım, kaldım orda asılı!
Kalbim yerinden fırlar, gözlerim çıkacaktı...
Ayaklarım bir daha, toprağa basacak mı?

Ne kadar bağırdımsa, kimse beni duymadı!
Uçuruma düşünce, kollarımda tutmadı...
Üzerime tonlarca, taş kaya yuvarlandı,
Ne kadar aç kurt varsa, hep üstüme çullandı!

Parasız günlerimden kalan, bir karabasan!
O ne kötü rüyaydı. sonunda uyanmazsam...
Alacağım gelmezdi, bu rüyada olmazsam,
Belki de anlatmazdım, beş kuruşsuz kalmazsam!

Yaşar Kılıç

Kerbelâ!

Hüseyin im gelmiş yorgun geceden
Bir döşek bir minder sermez misiniz?
Uykusuz gelmiş o susuz geceden
Dosta bir damla su vermez misiniz?

Yezitin yalanı kurnaz bir kurttu
Daveti icaba biat uydurttu?
Tuzağa küfede ordu kurdu
Siz davet yerine varmaz mısınız?

Atlılar yüzlerce, çıktılar yola,
Dönmeden gidene uğurlar ola,
Yetmiş üçtü çölde verdiler mola,
Siz Nebi kokusu almaz mısınız?

Komuta verilmiş imanı hür de
Hüseyin sorunca eziyetin ne!
Valilik verecek yezit diyende
Cellada haddini sormaz mısınız?

Dilimiz de yolumuz da kerbela,
Küfeye uzanır lanet bir yolda,
Kan oldu yezidin içtiği su da,
İçmeden öldü bilmez misiniz?

Asırlardır kanı sürmüş toprağa,
Her günü lanettir her günü bela,
Iraktadır lanet kara kerbelâ,
Kan kusuyor her gün görmez misiniz?

Yaşar Kılıç

Kırgınım Bugün Ben

Arındım bendimden,kırgınım bugün
Ömrümü bitiren onca yıllara
Bu kara bahtım dır benimle sürgün
Sevdami getiren bunca yıllara

.....Kırgınım bugün ben kırgınım sana
.....Kırgınım birde şu yalan Dünyaya

Nasıl bir çiledir nasıl ızdırap
İçimde biri var dilsiz geziyor
Bozuldu düzenim bozuldu Ya Rap
Aklımda biri var densiz geziyor

.....Kırgınım bugün ben kırgınım sana
.....Kırgınım birde şu yalan Dünyaya

Al desem elimi sevdiğim uzak
Bu nasıl sevdadır durmak bilmiyor
Önüme kurulmuş sanki bir tuzak
Çık desem aklımdan çıkmak bilmiyor

.....Kırgınım bugün ben kırgınım sana
.....Kırgınım birde şu yalan Dünyaya

Karanlık gecenin yıldızı olşam
Günyüzü görmeyen ay ışığında
Ben yarin koynunda sararıp solum
Yar bana göğsünde yer açtığında

.....Kırgınım bugün ben kırgınım sana
.....Kırgınım birde şu yalan Dünyaya

Geçsem engelleri çeksem ızdırap
Uğrunda ölecek biri varsa da
Ne büyük duygudur seilmek Ya Rap
Sevenin elinden ölüm olsa da

.....Kırgınım bugün ben kırgınım sana
.....Kırgınım birde şu yalan Dünyaya

Yaşar Kılıç

Kırnav kalesi!

Bak yıllara meydan okurcasına
Salınıp duruyor kırnav kalesi
Kütle taşla nakış dokurcasına
Tarihin okuyor Kırnav kalesi

Gölgesiyle kura nehrine çökmüş
Ardahan eline zehrini dökmüş
Kara zindanları diş tırnak sökmüş
Günahın çekiyor Kırnav kalesi

İhanet önünde dağlar mı durur
Demirden duvarlar içini korur
Yüzüne bakınca öfke savurur
Buz gibi bakıyor Kırnav kalesi

Harabe taşları öreni süsler
Karganın uğrağı üstünü pisler
Kaç mezar kaç kırbaç izini gizler
Küflenmiş kokuyor Kırnav kalesi

Çayağzı köyünün sağ yakasında
Yaylanın yolunda dağ arkasında
Ormanı sırtlamış cenk ortasında
Canımı sıkıyor Kırnav kalesi

Yaşar Kılıç

Kim Sorar

Güneş,kızgın kor sıcak,ateşler saçtığında...
Rızkına çalışanlar, ölümle Rulet oynar!
Zahmetsiz yiyende var, karnı acıktığında!
Fukara sofrasına kim birtas çorba koyar...

Alaca tanlar düşmüş, dağın ağarmasında...
Gece henüz başlamış, günah kirini bağlar
Çekilen perdeler var, dört duvar arasında...
Zalim ipini yağlar,garip ölmüş kim ağlar?

Zaman durdu bendeki yıllanan benliğimle...
Dert otağını kurdu yeşerince o anlar
En güzel yıllarımmış,geçmişte gençliğimle!
Özlem var neye yarar,dersem beni kim anlar?

Buram buram gül kokan, o bağlar benim olsa...
Gönlünden gelmedi mi,kim bana bir gül sunar!
Kuru ağaç misali kavrulup rengim solsa.
Ya mangal da az yanar ya çakıyla el yonar ?

O derin hayallere, aşkın renkleri dolsa...
Karanlıkta ışısız, erimiş muma döner!
Aşılmaz ufukumda ki, yer erişilmez olsa...
Kurduğum hayallerin, belkide hepsi söner?

Yaşar Kılıç

Kime Söylüyem

Has bahçenin hasret kaldım gülüne,
Kime derdim diyem, kime söylüyem?
Tutuldum bir gülün çile seline,
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Zamansız başıma çöktü bir duman.
Abu halim eskisinden de yaman.
Ne umudum kaldı ne de bir güman..
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Yaban güllerini gördüm büründüm.
Bir çareyim dedim halsiz göründüm.
Yar peşinden gide-gele süründüm.
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Sulu gözlü bir güzele vuruldum,
Gün aşırı gide-gele yorulдум,
Bir söz vurdu artık ona kırıldım.
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Utandırım, esen rüzgar yelden ben.
Abu derdi alıp kime gidem ben?
Kenar gezdim akraba, dost, eşten ben..
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Hele gel yanıma, hele gel gardaş.
Yaşarın derdine olurmu sırdaş.
Ben elden beklerdim öz vurdu bir taş...
Kime derdim diyem, kime söylüyem?

Yaşar Kılıç

Kocaldın sen benim anam kocaldın

Bir zamanlar keklik gibi gezerdin
Kocaldın sen benim anam kocaldın
Yıkar paklar kap kaşığı düzerdin
Kocaldın sen benim anam kocaldın

Kapıyı bacayı dönüp dolaştın
Zemheride kar kürüyüp kar açtın.
Babam gurbetçiydi sende alıştın
Kocaldın sen benim anam kocaldın

Aç kalsan derdini kimse bilmezdi
Sirtında sepetin bir gün inmezdi
Güzel gün görmedin yüzün gülmezdi
Kocaldın sen benim anam kocaldın

Kaz tavuğu suya çeker dökerdin
Sütü sağır makinada çekerdin
Malî katar akşam yolu beklerdim
Kocaldın sen benim anam kocaldın.

El ayaktan yüzün nuru çekildi
Ömür geçti eğdi belin büküldü
Tek tek gitti hep dişlerin döküldü.
Kocaldın sen benim anam kocaldın.

Yaşar Kılıç

Kovarım

Makamında aslansan, hak hukuk tanımazsan;
Sana gelmeden evvel, ben kolları sıvarım.
Haksızları tutar da, haklıyı anlamazsan
Seni evime almam bizim köyden kovarım.

Binanın temeline hile, hurda katarsan,
Ustayı bırakıp ta, çırağına çatarsan ,
Sofrasını açana leke ,çamur atarsan ,
Nerde görürsem seni ,orda tutar döverim.

Dünyalık malı için ar, namusu satanın
Menfaati içine yalan, dolan katanın,
Dostun iffet, arına, iftira söz atanın ,
Yanına bile varmam gıyabında söverim

Başkasında gördüğün, kendinde aramazsan
Güven ister, dürüstlük özünle varamazsan,
Vücudu hak şehrinde, bir yara saramazsan ,
Ne yüzüne bakarım nede seni severim.

Yaşar Kılıç

Köylü gardaş

Söyle derdın,söyle gardaş
Sende bensin bende benim,
İkimizde can arkadaş...
Biz köylüyüz adem gardaş!

Köyümüzde düze yoktur
Cehalet dert bizde çoktur,
Paran yoksa gelmez doktor
Bizde yoktur maden gardaş?

Bileğimi büken olmaz,
Fabrika bizde kurulmaz
İş istesem, kimse vermez
Bilmem nasıl edem gardaş!

Tarlam yokki, eken olsun!
Eksende taş, ne bulursun.
Şehre doğru git diyorsun,
Var mı evim, gidem gardaş?

Çoğu bizim burdan gitti,
Giden yurdunu terk etti,
Çoban dursam koyun bitti
Şürün varsa, güdem gardaş!

Açsa beden derin yara...
Yoktur cepte, kuruş para,
Gelsem ani bir kazara,
Nere gidem nedem gardaş?

Kim küser ki kim kırılısın
Boş ambara ne sarılısın
İsterse bana darılısın
Yokluk benim,adım gardaş?

Yaşar Kılıç

Kum saati

Kum saati kurulmuş zamanla an yarışı
Zedelenmiş fos fikir yobazın toz alkışı

Yirmibirinci asrın, yüzer gemisindeyiz.
Karanlığa yol almış, bizlerde içindeyiz.

İlimli bir dünyada, kılavuzu bekleriz.
Mucahit diye diye mucitlerden çekeriz

Çağların arasına köprüler kurulsada
Saltanatlık yıkılıp devirler kapansada

Karanlıklardan gelen, birer yolcularız biz
Gidiyoruz ummana önümüz açık deniz

Buz dağını yıkarlar içinde menfaat var
Kutuplara uzanan sırtejik savaşlar

O medeni köprüyü ne zaman geçecekler
Yanıyor orta doğu barut kokar çocuklar

Tuna boyları çağlar yüreklere kan damlar
Savrulmuş külleriyle ana yurtsuzdur onlar

Savrulsada külleri balkanlar da diriler
Yeşerir her baharda yine bize gelirler

Yarınların sahibi birle bini kucaklar
Kum saati ters döner unutmayın, çocuklar

Yaşar Kılıç

Mantiğın bittiği yer

Boş gözlerle bakar öylesine dalarsın
Bir hayel dünyası kurar geçmişini ararsın
İşte o zaman anlarsın sen aslında tabuları yıkarsın
Geçer gider zaman önümden su gibi akar
Aklın takıldığı bir noktaya gelirden tıkanırsın
uçuşur gider gözlerinden yıldızlar tek tek düşer
benliğin kapanır bir umut yolu ararsın
işte o zaman sen anlamazsın
aslında sen mantığın bittiği yerdesin

ince uzun dardır çıkmaz sokağın başı
içinde çürümüş yıllanmış bir çınar ağacı
maziden hatıran sana kalmamış bir meyvesi
yokolmuş oda yalnızlığın ilk aşkında ki ağacı
o dik hala ayakta sen kaybetmişsin
çürüyen dallarında
ufuklarda bakarda öyle derin dalar
anlarsın aslında sen
mantığın bittiği yerdesin

zaman tünelindesin sanki kendi kendine
bakınca çeker okyanuslar gibi içine
bir garip yolcu gibisin ürkek bedende
koymuşsun katı kurallar ödleğ yüreyinde
beden senden fikir isterdiki kendine gelsin
oysa sen mantığın bittiği yerdesin

Yaşar Kılıç

Mehmedim Hani

Uğurlamıştık, bizim Mehmed'i.
Aldı eskiye götürdü beni.
Aştı ummanı, geçti sahrayı,
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Yollar kapandı kar ile beyaz,
Gittin mi yavrum, mektubun tez yaz.
Hava soğuk, buz, acı bir ayaz.
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Sofraya koydum çatal kaşığın.
Belime taktım gayret kuşağın.
Ağlar gelinle, körpe uşağın,
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Göğsüne bastı yarin resmini.
Dağ ile taş yazdı ismini,
Dağlar yükseltti feryat sesini,
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Gemiyle tren, ordu seferdi.
Cepheden dönen teskere verdi.
Sahradan, çölden hasret giderdi.
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Bayrama az var umut bağlarım.
Koçum kurbandır keser adarım!
Gelmez yollara, bakar ağlarım.
Askerdi gitti, Mehmedle Ali!
Giden geldi de Mehmedim hani!

Yaşar Kılıç

Mevlana

Kırk düğüm ipliği üfleyip, açan...
Celaledin, Rumi dost hazretleri!
Doğudan batıya ışığı saçan...
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

Ne büyük alimmiş, ne büyük veli...
Medrese tekkeye hep eğik beli.
Çiğ olmuş çağlara sığmamış seli,
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

İlahi aşkıyla, döner semazen...
O senin eserin kul Hakka dönen!
Hakkın ateşiyle kül olup sönen,
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

Karanlıkta yanan, meşale sanki...
Din, dil, ırkı o hiç ayırmamış ki!
Gel, gel yine gel, hoşgörü onun ki,
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

Gönüle gül ekmiş, kendi eliyle...
Acizliği kırmış, ilim diliyle,
Köprüleri kurmuş, insan seliyle,
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

Kırkların gönlünde, yedi kapılı...
Perdeler aralı, sırları saklı,
Alimler kralı, Rumi lakaplı,
Celaledin, Rumi dost hazretleri!

Yaşar Kılıç

Muhtaç mıyım!

Bedavadan gelmişler, iki elim kolum var!
Zahmetsiz yiyenlere hele sorun aç mıyım...
Yalancı cennet sunmuş, ne çok hazır kulun var...
Yürü be yalan dünya, ben sana muhtaç mıyım!

Yaşar Kılıç

Nam-ı Diğer Senin Adın Türkiye

Mezra mezra köy beylikle var oldun
Nam-ı diğer senin adın Türkiye
At üstünde kılıç kalkan kuruldu
Nam-ı diğer senin adın Türkiye

Hak yolunda İslam'a başı çektin
Altı yüzyıl koca bir çınar ektiler
Halifeye kaftan biçip don diktiler
Nam-ı diğer senin adın Türkiye

Tuğra vurup hac kafaya dank ettin
İne girip evlerinde cenk ettin
İmansızdan ganimeti denk ettin
Nam-ı diğer senin adın Türkiye

Kalesini, çarmağını çevirdin
Zayıfladın yine vurdun devirdin
Yedi düvel bir olunca devrildin
Nam-ı diğer senin adın Türkiye

Tuğra mührü ay yıldız devrettin
Hüküm yeni oğul Cumhuriyet'in
Anadolu, Kafkas, Türkmen milletin
Nam-ı diğer senin adın Türkiye

Yaşar Kılıç

Nasihat

Tutar isen benden sana nasihat
Ana baba kıymetini iyi bil
Nasip varsa azda olsa kanaat
Malın kadrin kıymetini iyi bil

Günü birlik dertler gelir yarınla
Çözemezsin para pulun varınla
Bir yastığa baş koyduğun karınla
Çocukların kıymetini iyi bil

İnsanların her bir türlü hali var
Nice evde ölü veya diri var
Bilen var mı yarın kimde deli var
Bugünlerin kıymetini iyi bil

Sırlarını ele güne duyurma
Büyüğüne emir ile buyurma
Oğlan kızın mürvetini ayırma
Torunların kıymetini iyi bil

Bacı kardeş bir sofraya çökmedi
Dert bölüşüp aynı derdi çekmedi
İkisi de senin sırrın dökmedi
Kardeşlerin kıymetini iyi bil

Yaşar Kılıç

Ne çıkar

Seherle yükselen güneş
Arşında üstüne çıkar
Arzum dağı geçti güneş
Battı deseler ne çıkar

Tur dağında asa izi
Musa'ya götürsen bizi
Yardı Kızıl, Akdenizi
Kattı deseler ne çıkar

Aba giydirsem ben sana
Derviş ol gel sen bu yana
Doğru yol göstersen bana
Sattı deseler ne çıkar

İki cihan şahlar piri
Ne ölüdür ne de diri
Gönlümde hep ayrı yeri
Gitti deseler ne çıkar

Şu dağların duman karı
Çek başın çek git yukarı
Geldi Yaşar'ın efkarı
Bitti deseler ne çıkar

Yaşar Kılıç

Ne mi Düşünüyorum

Bir dizüstü aldım daldım be ustam
Gelmedi de onu düşünüyorum
Bayramdan önceydi aldım ben ustam
Daldım gittim onu düşünüyorum

Kurumunu kurduk resim çıkmıyor
Al bunu değiş ver sesin çıkmıyor
Param yoktur dedi peşin çıkmıyor
Doldum gittim onu düşünüyorum

Dediler hakkın git kanunla ara
Dedim sürer gider oda aylarla
Çıktım sabah erken yağmurla yola
Soldum gittim onu düşünüyorum

Üç gün sonra gittim buyur ettiler
Aldı elimden üst kata gittiler
Sürümün suçunu bana attılar
Aldım gittim onu düşünüyorum

Parayı verince çok canım yandı
Yatakta dönünce tersim uyandı
Bıçak geldi ta kemiğe dayandı
Vardım gittim onu düşünüyorum

Merkez adresini goguldan aldım
Araya araya sonunda buldum
Yağmuru yiyince sırsıklam oldum
Sardım gittim onu düşünüyorum

Yoluda çok uzak Kağıthanede
Sordum biri dedi aha orada
Denmezmi hani belgesi nerede
Geldim gittim onu düşünüyorum

Aldığım yere ben geldim öğlende
Aldım belgeyi gün bitti geride
Nihayet dediler Özür seride
Verdim gittim onu düşünüyorum

Bir hafta uğraştım ben eve geldim
İki ay geçince bi daha vardım
Dedi sekreter kız kaydını aldım
Güldüm gittim onu düşünüyorum

Yaşar Kılıç

Nerede

Ömür yavaş yavaş geçip gidiyor
Fani Dünya senin temelinde
Durmuyor gelenin göçüp gidiyor
Hani mal sahibinin cemalinde

Değirmenin gibisin terse dönesin
Çarkın kırılınsın da dibe inersin
Garipleri yaktın sende yanasın
İpek şal giydirdin yamalınde

Hayatımla kavga ettim barıştım
Gece gündüz rızkım için çalıştım
İbadetsiz çok gün geçti alıştım
Nunker nenkir sorar amalınde

İlimler deryası merdan can Ali
Hak yolunda cömert Osmanın eli
Ebubekir şiddik Nebi siperi
Adalet dağıtan Ömer'inde

Bu toprakta doğdu sarı bir yiğit
Cihan'a hükmetti verdi bir öğüt
Ardından yazdırdı binlerce ağıt
Hani o Mustafa Kemal'inde

Yaşar Kılıç

Neydem

Alma uzaklardan,menzilin alma...
Gözüm yollarda dost kalır ben neydem!
Gönül dost gülüdür,koparmaz amma,
İki yüzlü gelen, dostu ben neydem!

Gönül bahçesinden,ekenler biçer!
Gönülden gelenler,gönüle geçer...
Mevlam sevgiliye sır verir açar
Hakka uzanmayan postu ben neydem!

Her sözüyle sadık eş dost bildiğim
Can diyende bin bir parça verdiğim
Kapısında kale gibi durduğum
Selamla sabahı kesti ben neydem!

Bir hısım kırığım önüme çıkar...
Onurum gururum şerefim yıkar
Akraba bağımdır el nasıl kalkar
Can ciğer bildiğim puştı ben neydem!

Yaşar Kılıç

Neyi Söylesem

Neyini met etsem neyi söylesem
Taş tarlayı yona yona kokladık
Kimi tutup gitme diyip eylesem
Cepimizi ters çevirip yokladık

Komşu ilin köyü kendini aştı
Kazası il oldu ismi değişti
Bizim köyden yeni su yolu geçti
Oydan sonra bizde yolu bekledik

Ekinim boy vermez sulak tarlam yok
Fındığım cevizim asma bağım yok
Kuru taştan başka bir toprağım yok
Köyden çekip bizde yükü bağladık

Zamane patronu işçiyi dağlar
Nehiri çevirip kendine bağlar
Garip gurabalar o yüzden ağlar
Biz o derebeyi gördük kükredik

Alında zalimdir yazmaz bilesin
Hakkını vermez ki alıp yiyessin
Namert seni Allah'ından bulasın
Biz o hakkı hak divana sakladık

Yaşar Kılıç

Nolur felek bana degme

Bana degme bana değme
Nolur felek bana değme
Ben perişan bir haldeyim
Nolur felek bana değme

Gelir mi gider mi bilmem
Gam yükünü hiç indirmem
Çok zaman oldu gülemem
Nolur felek bana değme

Ben dünyaya bakıyorum
Geçen günü arıyorum
Balı zehir sanıyorum
Nolur felek bana degme

Yol gösteren iki gözüm
Oğul candır yürek sızım
Burnumda tütünce kızım
Nolur felek bana değme

Yaşarım bu benim özüm
Yavruma tek birdir sözüm
Haramdan sakının kuzum
Nolur felek bana değme

Yaşar Kılıç

O gün bugündür

Ne yapsam ne etsem gelip geçmedi
Tazedir bu yaram o gün bugündür
Vardım yar yanına sözüm geçmedi
Yüreğim doludur o gün bugündür

Güzeller görünce döner giderim
Ben yarı yad eder, anar giderim
Sorma bana onu söner giderim
Yar bende yaradır o gün bugündür

Gönül çeşmesine vardım akmadı
Yar diye sevdiğim dönüp bakmadı
Sevgime karşılık ondan çıkmadı
Bu bahtım karadır o gün bugündür

Yüzüne baktıkça sararıp soldum
Her görüp geçtikçe bir tuhaf oldum
Önümde durunca dizime vurdum
Bağlarım kurudur o gün bugündür

Karşılıksız sevmek bu imiş meğer
Boşuna sevmişim vermezmiş değer
Kısmetsizim kader boynumu eğer
Yar gözüm nurudur o gün bugündür

Yaşar Kılıç

O Gün Yazmıştım

Ben de verilmeyen bir mektubun var
Yıllar öncesinde sana yazmıştım
Seninle geçmişte birkaç anım var
Sevdana düştüğüm o gün yazmıştım

Hani sen kaş atıp sert bakardın ya
Hep burnu dik karşıma çıkardın ya
Ben sever sende dudak bkerdin ya
Önümden getiğın o gün yazmıştım

Sen kendini aslı leyla mı sandın
Vakur duruşunla neye inandın
Karşılıksız sevdim ben ona yandım
Seni yar seçtiğim o gün yazmıştım

Bilsen o günlere bende pişmanım
Kaşına gözüne artık düşmanım
Mutlu etsin seni o kel şişmanın
Duvağın atığın o gün yazmıştım

Yıllar bir su gibi geldi de geçti
Yazdığım o mektup bu bahsi açtı
şükür gönlüm şadık bir güzel seti
ağlayıp coştuğm o gün yazmıştım

Yaşar Kılıç

Oragaz da ben ve orman

Ormandayım, ben uğsuz,ve uğursuz bir yolda...
Her ağaç bir can olmuş, sessiz ęıęlıklarıyla!

Gövdesine baktığım, ana çam ağaçların,
Dalları kucak açmış, sanki der çocuklarım...

Ormandayım ilk defa,ağaçlar arasında...
Yavru kuşlar göz açmış, dalların arasında!

Ağustosun sıcağı, sarı çam ağaçları,
Her yanı çam kaplamış doldurmuş yamaçları

Rüzgarla esin gelmiş içindeki kavgası,
Bir küçük buse konar, sam yelinin havası!

İçime korku salan,yalnız çamın gölgesi...
Önümde sessiz duran kara burun bölgesi

Baltayla keser elde,kütük ve dal kesende...
İçimden bir ses gelir,buda bir can elbette!

Bir ağaç büyötmeye,belkide ömrüm yetmez...
Binlerce koru diksem, bir çam ağacı etmez!

Tak tuk ayak izimi,ben çevirdim yüzümü,
Sevgim sanadır artık, bağışla özürümü!

Yaşar Kılıç

Ormana diyet

Kulaklarımda çınlar, sessizlik uğultusu
Bastığım yerin sesi, dalların kırıntısı
Karanlıklarda giden, benim yalnız yolcusu
Yüregimde korku var, ensemde hırıltısı

Bir garip yolcuym ben, nasıl düştüm bilemem
Yürüyorum ormanda, kaybolmuşum bir anda
Yırtıcı hayvanlar var, kaçipta gizlenemem
Çakallar yolum boyu, sinsi sinsi duranda

Atımın huysuzluğu, öfkemi arttırıyor
Döneceğim bu yolda, hiç yoktu hesabımda
Günler kısaydı amma, havada kararıyor
Ne bir ekmegim vardı, nede bir su kabımda

Yolumun keşiştiği, bir dere var beride
Yankılı sesi duysa, bağrından kaya kopar
Birde inatki atım, huysuz gelmez geride
Bir an bıraksam onu, gelir sonu kurt kapar

Fidanını kestigim, ağaç diyet alıyor
Öyle mazlumca ezik, öyle kaldım orada
El sürüp yaslanınca, yılan ciyan salıyor
Çalılar birer duvar, pıranga var arada

Korkuyorum bu ıssız, gece karanlığından
Gidiyorum o zifir, kara çamlara doğru
O çalı çırpıların, baktım aralığından
Bir kabus üzerinde, geliyor bana doğru

Cinlerin düğünü bu, gözüme saplananda
Bir ateş çemberi var, içiçe toplanırlar
Kulaklarımda uğu, önüme toplananda
Dualar his sız kalır, çalıda sallanırlar

Al atımı aldılar, cin dereye attılar
Şavkı vurmuş yamaca, karanlıkta alaca
Öyle bir kabus ki bu, benide ağlattılar
Ben diyetimi verdim, kestiyim o ağaca

Yaşar Kılıç

Ozan İnci

Yaban ellerini mesken tutmuşsun
Arada sılayı an inci bacım
Şiiri taç edip bize sunmuşsun
Bırak şu gurbeti dön inci bacım

Elinde divanın rengi sararmış
Büyük ozanlardan dersin alırmış
Ferman baba gibi üstadı varmış
Gönül sofrasından ban inci bacım

Bu nasıl sevdadır bu nasıl aşktır
Gönülden gönüle söyler aşktır
Ozandır şairdir dilinde haktır
Şairlik soyundan kan inci bacım

Gittiğim yolları dönmem diyorsun
Virane bağlara gelmem diyorsun
Vefasız o yara yanmam diyorsun
Arzu şirin aslı han inci bacım

Anadolu kokan yüzünü gördüm
Ana gibi bakan gözünü gördüm
Yaşar'ım toprakta özünü gördüm
Sıla özleminde can inci bacım

Yaşar Kılıç

Radyo ozan

Gönül bahçesini gezer
Bu akşam türlü melekler
İlgıt ılgıt bir yel eser
İçinde türlü dilekler
Bir yanı hasret kokuyor
Bir yanı aşkı dokuyor
Radyo ozan da bu akşam
Coştukça başka coşuyor

Gönüllere hitap eder
Yaşar gürlek çalıp söyler
Bir link tıki kadar yakın
Şair şiirli yürekler
Dost dost diye kenetlenir
Gönüllere su septirir
Radyo ozan da da bu akşam
Sevda yelinden estirir

Yolu geçer ayrılıktan
Çoğu uzak kalmış yardan
İçinde aşk sevda yazıyor
O yara hiç kapanmıyor
Hüzünlü çeker içini
Yüreğinden ses katıyor
Radyo ozan da bu akşam
Şiirler ahenk dokuyor

Hece hece sayfa sayfa
Dökülüyor mısralara
Açmış gönül sayfasını
Dokunuyor dostluklara
Yeşermiş o dost bağları
Açılan bu sayfalara
Açtı gine taze yelken
Gitti gönül uzaklara

Yolcu olur yoldaş olur
Sır tutan arkadaş olur
Kemale meclis kurulur
Dudaktan kalbe yol bulur
Gelir bize konuk olur
Evin köşesinde durur
Dost bağında bir gül gibi
Kokusu her yana vurur

Yaşar Kılıç

Rahmet

Kara bulut toplanıp,şimşekler çaktığın da...
Ne kuşlar kanat çırpar, ne karınca yol alır!
Damla damla rahmeti,yere bıraktığın da...
Ne sular arzda kalır, nede arz susuz kalır!

Yaşar Kılıç

Rüzgar

Gök tabanı yırtılmış, sanki mahşerin günü
Öyle sine hüznü, öyle gök gürültülü

Arkamda ki ağaçlar, kırılıp raksa kalkar
Eser acı bir rüzgar, yağmurda var o kadar

Hafif canım kurudu, gözlerim yaşla doldu,
Kattı beni önüne,savurunca kudurdu!

Dur be deli rüzgar dur, bu yol benim yolumdur
Eve gidecek yollar, bu kadarmı uzundur

Kara kara bulutlar açılıp kapanıyor,
İçime korku salan,ürpertim kabarıyor

Sanki biri derinden düdük çalıp ısıklar
Dönüp evlere baktım, çoktan sönmüş ışıklar

Kabuslu bu gecenin, kalmadı hiç saygısı
Bekleyen var yolumu,şimdi artar kaygısı

Gidiyorum bu yolda, yalnızım ve acemi
İçimdeki bu duygu, dağıtır düşüncemi

Şafak yakın ramak var, ne yazık ki vakit dar
Bir mola verse rüzgar, eve gidecek kadar

Yaşar Kılıç

Satarlar Seni

Yükünü yanına ağır alırsan
Sandala almazlar iterler seni
İstenmez bir yerde gider kalırsan
Yüzüne bakmazlar atarlar seni

Kitap açıp kalem tutup yazmazsan
İçerden dışarı çıkıp gezmezsen
Dostun var düşmanın bilip sezmezsen
Mal diye davara katarlar seni

Şöhretinle malın sende översin
Var gider yüz gider dizin döversin
Sırrın söylemeyi ne çok seversin
Götürür bir yerde satarlar seni

Bilmediğin yerde gücün deneme
Şeytan azgın iblis yenerim deme
Helal lokma varken mundar et yeme
Ah yanına kalmaz tutarlar seni

Zamanın seninle vakit doldurur
Ne ekmişsen gelir o seni bulur
Dost sağırda düşman kurt çakal olur.
Tutar bir tenhada yutarlar seni

Yaşar Kılıç

Sen cennetimsin anam

Ben küçüktüm açtım gözlerimi yanımda anam
Elleri elimde nefesi nefesimde gözleri üzerimde
Bir şeyler tıkar ağızıma elinde avucunda
Yokluk yoksulluk içinde şu benim garip anam
Cennet ayaklar altıda olan o sen misin be anam
Anam
Hastalandım nasıl da koşardın bana
Oturup baş ucumda saçımı okşardın ya sen anam
Gece üstüme yorgan toplar baş ucumda oturdun benim
Büyütüp askere beni sen yolladın be anam
Emeğin ne zaman nerede öderim bilmem ki sana ben anam
Anam
Koca adam oldum hala beni kollardın
Eve geç gelsem çıkıp yollarıma bakardın
Sırtıma havlu koyar hala atletimi yoklardın
Sen bizi her zaman her yerde kollardın
Ne büyük yürekmiş sin sen be anam
Anam
Kimseye demedim ben açım be anam
Sen başımda tac gönlümde ilaçtın bana
Can diyen de bende sana muhtactım anam
Başımı koyup ta dizinde uyanan da
En kutsal hazinem sensin bana be anam
Anam
Seni bıraktık gittik kaldın tek başına
Kapın açmadık yıldan yıla sene başına
Geldik oturduk gine ocağında sofraya başına
Bakmadık var mı ekmek suyun aşına
Kırpiğin den yere düşen yaşına
Emeğin karşılığı bize bu muydu anam
Anam

Yaşar Kılıç

Sen dost olamasın

Asra yemin, hak sözüyse,
Kulun hakkında görünse
Beytullahı hor gördünse,
Gelme sen dost olamazsın!

Olamazsın,olamazsın...
Gelme sen dost olamazsın!
Olamazsın,olamazsın...
Gelsen de dost bulamazsın!

Arz döşek, sema dam sana...
Kabir,nasihât alana,
Besmelesiz el atana,
Gelme sen dost olamazsın!

Olamazsın, olamazsın...
Gelme sen dost olamazsın!
Olamazsın,olamazsın...
Gelsen de dost bulamazsın!

Rızkı,canlılar taşımaz...
Rızkı kesilen,yaşamaz,
Helal,haramı ayırmaz,
Gelme sen dost olamazsın!

Olamazsın, olamazsın...
Gelme sen dost olamazsın!
Olamazsın,olamazsın...
Gelsen de dost bulamazsın!

Gaip hakkın,ruhsat vermez...
Yaşar kuldur onu bilmez!
Kalple dil,aynı söylemez...
Gelme sen dost olamazsın!

Olamazsın,olamazsın...
Gelme sen dost olamazsın!
Olamazsın,olamazsın...
Gelsen de dost bulamazsın!

Yaşar Kılıç

Sen Kocaldın Ben Kocaldım ne diyem

Boşa geçti-gitti gençlik yıllarım.
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!
Kardan beyaz oldu siyah saçlarım.
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Gül diye dalına kondum bir zaman,
Seni özge yârim sandım bir zaman.
Yar peşinde koştum yandım bir zaman,
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Ne kara baht imiş bu benim bahtım!
Yar diye yüzüne ben önce baktım.
Baktım da, sevdami sende bıraktım.
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Geçen günler gitti, geri gelmiyor.
Senden sonra inan yüzüm gülmüyor.
İlk göz ağrım' dedim, kimse bilmiyor...
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Bilmem bu feleğin bana kastı ne?
Yolum düştü yar köyünün üstüne.
Buse koydum al göğsünün üstüne.
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Yaşarı ararsan garip bulursun.
Bir kusurum varsa affet n'olursun!
Bu sözümü sakla aklında dursun.
Sen kocaldın, ben kocaldım ne diyem!

Yaşar Kılıç

Sevdiğim

Akşam oldu yine dağlar ağardı
Düşlerin aklımı aldı sevdiğim
Bilmem kaç geceyle şafağa vardı.
Aklıma takıldı kaldı sevdiğim

El bağının gülü yaprağı solsün
Burcu burcu kokan gül senin olsun
Bülbül figanı bu mahşeri bulsun
Gül dalımı diken sardı sevdiğim

Sıladan uzakta garip diyarda
Eyüp gibi kaldım ah ile zarda
Bağım talan oldu gülüm firarda
Gözlerim yaşlarla doldu sevdiğim

Coşkun sular gibi taşarak geldim
Tuzaklar kuruldu aşarak geldim
Ölürsün dediler koşarak geldim
Güllerim elimde soldu sevdiğim

Yaşar'a açtığın eylenmez yara
Gezdirdi gurbette soldu bir ara
Gidin deyin benden zalim o yara
Dediğin sonunda oldu sevdiğim

Yaşar Kılıç

Sorsalar!

Mutluluğun resmini, geleceğe çizseler...
Şu kısacık ömürde, bir küçük heves kadar!
Yalnızlığın ismini, gecelere sorsalar...
Gözyaşı seli kopar dağı denize katar

Karun ile birlikte serveti geri gelse,
Giden mahlukat gelir, içinden rızkın alır!
Cimriler rızık ölçse ,namert de biçip verse,
Arzda döşek yer susuz,sema çulsuz dam kalır!

Yol almayan gemide, kaptan değişmiş olsa...
O zaman dilimine, bir kaç mil daha katar!
Ayrılık yaşayanın, tacı sultanlık olsa...
Yüreği volkan toplar,etrafına kül atar

Onurlu yaşayanın önüne,cennet sunsan...
Gözünü bile kırpmaz, geçen gününe yanar!
Gurursuzun eline, elmayı soyup koysan...
Bağını bile sormaz, ağacı dipten yonar!

Sorsalar bir güzele,sorsalar bir yüreğe
Ömür geçti bir zaman, aşkın ahu zarından
Çile derdın içinde verilmiş bir emeğe
Hangi seven bir vefa görmüş gitmiş yarinden

Yaşar Kılıç

Söyletme

İki kere beni söyletme daha
Her evin bacası kendine tüter
Akıbetin sonu gör işte aha
İki taş bir kabir al sana yeter

Yaşar Kılıç

Sülo

İhtibarım yere düşmesin diye
Kendini her yerde överdi sülo
Hiç kimse kapıdan geçmesin diye
Kıs kıs eder itle kovardı sülo

Sülonun küçük bir aynası vardı
Saçını yan döker havası vardı
Kıçında dört büyük yaması vardı
Ağanın kızını severdi sülo

Fabrikaya girdik yine buluştuk
Aynı işte uzun yıllar çalıştık
O gün yoksa biri ölmüş alıştık
Yalandan dizini döverdi sülo

Bir işe yaramaz portifle gezer
Çalışır cihazı elleyip bozar
Kıvrılır aradan sıvışıp sızar
Konuşmaz o günü duvardı sülo

Haftaya dönerdi bize vardiyeye
Süloya bir önlük geldi hediye
Giymezdi saklardı kirlenir diye
Yağlı pis tulumu sıvardı sülo

Görücüye gittik sönük dediler
Kekeme diline yenik dediler
Bu sümüklü kalık kemik dediler
Kovulduk deyince söverdi sülo

Sülonun sonunda hatçesi oldu
Azeri şivesi lehçesi oldu
Gidipte dönmeyen akçesi oldu
Yönünü Bakü.ye çevirdi sülo

Yaşar Kılıç

Süründü Gitti

Kalenin ardında var idi meşe,
Ses verirdi orman, dağ ile taş.
Kesti de gittiler kalmadı bişe,
Kurudu da gitti, çürüdü bitti.
Ah alan boynuna, süründü gitti...

Düzlerin başına ekerdik darı,
Dolduramadık ki kırık ambarı.
Gece biri yakmış bizim otları.
Kurudu da gitti, çürüdü bitti.
Ah alan boynuna, süründü gitti..

Değirmenin çarkı bu yıl dönmüyor.
Kapıları kitli, kimse gelmiyor.
Çekildi küçük çay, suyu vermiyor.
Kurudu da gitti, çürüdü bitti.
Ah alan boynuna, süründü gitti...

Kamere dağını pus duman almış.
Yaylayı görenler merteği çalmış.
Yıkıntı yerinde bir ören kalmış!
Kurudu da gitti, çürüdü bitti.
Ah alan boynuna, süründü gitti...

Çobanla, Yaşar'a neydi kastınız?
Uç ineğin en başını kestiniz.
Etini saklayıp, tuza bastınız.
Kurudu da gitti, çürüdü bitti.
Ah alan boynuna, süründü gitti...

Yaşar Kılıç

Sürüye bir kurt dadandı

Beyim gözün aydın ola...
Yolun açık,uğurlana,
Bizede bir çoban yolla,
Sürüye bir kurt dadandı!

Sürü yan yana yığılır
Öne düşenler dağılır
Eve gelmeden sağılır
Sürüye bir kurt dadandı!

Çoban o köyden bağırdı,
Akbabaları çağırdı,
Leş üstünde pay dağıldı...
Sürüye bir kurt dadandı!

Kimi uzaklara gitti!
Kimi yakını terk etti!
Beyler yedi,sürü bitti...
Sürüye bir kurt dadandı!

Beyim çerez elde tuttu...
Sürü tuzu,nu unuttu!
Kavurmayı gün kuruttu...
Sürüye bir kurt dadandı!

Sürü başı boş dolandı,
Beylere kurban adandı!
Bıçak kemiğe dayandı...
Sürüye bir kurt dadandı!

Beyler adımızı sayar
İçimize derdi koyar
Üstü başımızı soyar
Sürüye bir kurt dadandı!

Sabah akşam notlar tuttu!
Fabrikalar can kuruttu
iş veren içi çürüttü
Sürüye bir kurt dadandı!

Hile li el mesmi tutar!
Aksak gören tekme atar,
Hanım tutar beyi iter
Sürüye bir kurt dadandı!

Yaşar Kılıç

Şeytana dost

Uzatmış elini narlı ateşe...
Acısı gözünden yaş akıtıyor!
Şeytanı getirmiş, önüne meşe...
Kendi ateşine odun atıyor

Yaşar Kılıç

Şiir - Şair

Bazen ince hoş bir söz bazen yaşlı ıslak göz
Yüreğimden içeri bakıyorsun be şair?
Bazen mendil bulunmaz, bazen ıslaktır şiir
Aklımdan geçenleri okuyorsun sen şair?

Kurumuş kabuğu var, dalları hüznün kaplar
Dökülmüş yaprakları ne de bir güven katar
Kırıyor kapıları gelip çatan sonbahar
Hüzün dokunmaz bana okunan şiir kadar.

Hayat acımaz sana, atınca bir tarafa
Girdin mi çıkmaz yola, yol kaybolur bir anda
Ne yön verir insana ne menzil kalır sana
Duygular şiir olur gelir düşer o anda

Güneşin battığında karanlık dar odamda
Sevda türküsü çalar çınlayan kulağımda
Ne sevdam kaldı benim ne de var bir sevenim
Ben defteri kapattım karşılıksız sevenin

Şiirler kalbe iner ne dert kalır ne keder
Her şiirin içinde küçüktür öyküler
Ne kalem suskun olur ne de o sakin durur
Dökülünce kağıda akar gider sel olur

Yaşar Kılıç

Şiirler mi bitti hocam

Kağıt bulan aşkı yazar
Şairler mi gitti hocam
Zevki artan seksi yazar
Şiirler mi bitti hocam

Şeytanı almış geliyor
Dilinden zehir salıyor
Sanki bal tutmuş yalıyor
Sözü zühür etti hocam

Her sözünün biri aşktı
Aşkında dışına kaçtı
Yatak odasını açtı
Loş ışıktan kattı hocam

Erdemlik de olmuş kral
Ne hak bilir nede kural
Soran yok mu bir kaç sual
Cana gına yetti hocam

Özlü sözler şairlerde
Tahta konmuş şiirlerde
Hani Yunus derviş nerde
Hak yolundan gitti hocam

Sözü mahrem yeri bozar
Aşk deyince meşki azar
Yaşar ona buna kızar
Ar namusu yuttu hocam

Yaşar Kılıç

Şiirlerde,sevda var!

Ferhatın dağları deldiren aşkı
Kavurdu yüreği yaktı demişler!
Aldı buram buram,getirdi aşkı
Kaderi sorguda yargı demişler!

Kaderde yazgıyı çekmiş alına
Yürekte hazanı atmış yarına!
Kıvılcımlar tutmuş,gönül dalına
Kapanmaz yaraya sargı demişler!

Şiirler suskundur yürekte yatar,
Şiirler alaz dır el tutmaz yakar,
Gidince menzile üstünden atar
Hesabı görülmez sorgu demişler!

Şiirler şairin mekanı olmuş
Edebin,yolunu kendisi bulmuş,
Kılavuzu yok ki kalem yorulmuş
Şairin dilinde kurgu demişler!

Yaşar Kılıç

Tatlı Beddua

Burnunu çekip gittinde noldu
Genliğin bitsin'de doyamıyasın
Arkanda tatlı bir bedduan oldu
Kulağın gitsinde duyamıyasın

Gün geçtikçe hergün borca batasın
Altın yüzük ne var ise satasın
Yatağında Kurdeşenli yatasın
Borç bini geçsin'de sayamıyasın

Et diz mangalına köze yağ aksın
Kapkara dumanı yanından çıksın
Bir deli tekmeyi vurup'da yıksın
His koktu desin'de yiyemiyesin

Akrabanın toyu düğünü olsun
En güzel elbisen dolapta dursun
Ütüyü vurunca yanıp kül olsun
Çızırın çıksın'da giyemiyesin

Süt ısıt buharı artsın gitmesin
Çürüsün elinde maya tutmasın
Tükürsün ağzına alan yutmasın
Süt şıratlansın'da diyemiyesin

Yaşar Kılıç

Tut elimden düşüyorum

Bakmayın siz bana böyle,
Ben ne dertler taşıyorum
Sorarlarsa selam söyle,
Ben çilekeş yaşıyorum

Damla damla akar kanım
Yar derdiyle yandı canım.
Ya Rab yok bir acıyanım,
Yaralandım koşuyorum

Al yeşil açar çiçekler
Uçar yine kelebekler,
El sevdi mi bir gün bekler,
Ben soğukta üşüyorum

Yeşermez kurudu bağım,
Sel oldu akar ırmağım
El yakinken ben ırağım,
Tut elimden düşüyorum...

İki kapı boş bir hanım
İçi boştur yok sultanım,
Kerem gibi aslı hanım
Yüküm verdi taşıyorum...

Yaşar Kılıç

Türkü söyle

Ömrüm geçti kuytu yerde...
Hiç çıkmadı ki düzlüğe!
Küskün isem kaderime...
Bana sen bir türkü söyle!

Sıla söyle, gurbet söyle,
Hasret söyle, çile söyle,
Yeter ki gönlümü eyle...
Bana sen bir türkü söyle!

Benim sevdam türkülerde...
Ayrılık hüzün bir yerde,
Sürer gider gönüllerde,
Bana sen bir türkü söyle!

Sıla söyle, gurbet söyle,
Hasret söyle çile söyle,
Yeter ki gönlümü eyle...
Bana sen bir türkü söyle!

Yaşar saz almış eline,
Dokunur gönül teline...
Kurban olam dillerine,
Bana sen bir türkü söyle!

Sıla söyle gurbet söyle,
Hasret söyle çile söyle,
Yeter ki gönlümü eyle...
Bana sen bir türkü söyle!

Yaşar Kılıç

Umuda Vaad

Bugününü kurtaran, yarınını ne bilir!
Bilse, bugün içinde kimler umut taşırdı...
Umuda bir vaad var ancak yaradan bilir!
Umutsuzluk içinde ne insanlar yaşardı...

Kullar eziyetini kullardan çektiğinde!
Merhamet duvarının sabır taşları çatlar...
İnsan sevmediğini birine ettiğinde!
Hak takvalı kulları alametinden saklar...

Suya hasret toprağın kavrulup külü yanar...
Mevsimler tez değişir, tıpkı insanlar gibi!
Kimi soğukta donar, kimi güneşte yanar...
Siyah saçına aklar dolar karlı dağ gibi!

Gidiyorum, karanlık bir düşünce içimde...
Kulaklarımda ki ses, 'sen, çok geç kaldın' diyor!
Topladım duyguları, geleceğin içinde...
Ne yolum haz veriyor ne de bana gel diyor!

Ömrüm örenli bir yol, düşüp/kalkıp gidiyor...
Ne yolcusu bekliyor ne de bu yol bitiyor!
Geriye baktığımda hepsi benden gidiyor!
Sona birkaç kulaç var, o da bana yetmiyor...

Yaşar Kılıç

Unutma bacım!

Beyaz gelinliğin uğurlu olsun.
Ak göksünde çiçek açanda
bacım!
Yüzünde mutluluk gönlüne dolsun.
Erini bulupta seçende bacım!

Alnı açık gez ki başın dik dursun,
Sözüne sadık dost güveni sürsün,
İhlaslı ye, iç ki karnın doyursun,
Her sofrayı kurup açanda bacım!

En sadık evladı hak sana versin,
Gögsünde yasinli sütün emzirsin,
Kınalı kuzuna askerim dersin,
Mehmedin önünden geçende bacım!

Görünmez yolların gizemli diyar,
Yıllar çabuk geçer ömür gün sayar.
Dar günler geldimi öz yakın duyar,
El ayak çekilip kaçanda bacım!

Bacım sana yazgı Hak yazmış siler,
Ömrüne yazılmış onca çizgiler,
Hak bilmez sefiller senden değiller,
Şükret Rabbin yiyip içinde bacım.

Yaşar Kılıç

Üstsüz gel gir çim çim deresi

Üstsüz suya girmiş adamın birisi...
Davacı var,hakim beyle geldi köyün yarısı.
Sudan çıktı azıcık başının yarısı
Onu da, taş atıp kıldı adamın karısı,
Daha da ısrar etme,gelmez gerisi
Orası,burası sorma neresi?
Üstsüz gel,gir cuullup
Çim çim deresi!

Bakar sağa, bakar sola
Tam takımlar, donlar fora!
El burunda, bel yumurta urbaları
Tortop eder atar yola
Hoop, şırrak oda suya!
Cılız nehir susuz kura üstsüz girmiş bu kim suya
Buda Köyün başka delisi
Orası burası sorma neresi?
Üstsüz gel, gir cullup
Çim çim deresi!

Üstüne kurulmuş, yan duran köprüsü!
Gide gele bozulmuş onun da,ömür törpüsü...
Üflesen üstünden geçende düşer birisi!
Buyur gel,çim sende kara burun deresi
Ömür törpüler bizde yan duran köprüsü!
Orası burası sorma neresi?
Üstsüz gel gir cullup
Çim çim deresi.

Kaz, tavuk,kedi, köpek girmiş içinde...
Su sıkıntısı var, bitmez bir çile,
Kavga, karmaşa berbat bir halde...
Dağılmış ortaklık, banyo bir anda
No stop yazar bir karta, kapalıyız!
Sizden özür bu hafta!
Kara burun han dere beldesi
Üstsüz gel,gir cullup çim çim
deresi!

Yaşar Kılıç

Üşütür beni

Garibim,doğuştan yüreğim yara
Taş bastım bağıma üşütür beni
Gideyim bilmem ki hangi diyara
Kış bastı dağlarım üşütür beni

Niye geldim bilmem fani Dünyaya
El hızını aldı ben kaldım yaya
Yıllar sonra dedim gidem sılaya
Yıkılmış bağlarım, üşütür beni!

Taş üstünde taş yok,tarumar oldu
Yurdumu özledim gözlerim doldu
Geçti gençliğimle yıllarım soldu
Sel gibi çağlarım üşütür beni!

Karadan karaymış bu bahtım kara
Emm'im yokki,dayım şu Ankara da
Yataksız yorgansız kaldım arada
Sessize ağlarım üşütür beni

Yaşar Kılıç

Var ya

Beyim bunu sana nasıl söylesem?
Çağlayan derenin suyu akar ya
Akar yönü değirmene çevirsen
Som altın yapar bor Dağların var ya!

Denizi görenler içini arar
Dışımız denizdir içimiz derya...
Aydan gelen, şimdi Marsı da arar!
Senin türksat uydu ağların var ya!

El, deniz suyunu süzöpte içer
Bizim marketlerde pet suyu var ya!
Fırat, Dicle, Zap, Kızılırmak geçer
Su borcum darlattı ağlarım var ya

Herkes kendisine ekip biçiyor
Ne kadar sürer bu elden almayla!
Tır yüküyle gümrüklerden geçiyor...
Kıraç susuz tarlam bağlarım var ya!

Toprağın bağrında, şehitler gizli
Cephede mehmetsler hiç yenilmezdi?
Köprüler evlendi dar boğaz sözlü...
Sırada surla eski çağların var ya!

Yaşar Kılıç

Vefasız yar

Bugün haber aldım vefasız yardan
Daha gelmem diyor sizin oraya
Bu gün yarın dedim gelir haftaya
Daha gelmem diyor sizin oraya
oyoy oy zalım vefasız yar oy

Mektup yazdım atamadım postaya
Doldu gözlerim yar gönlüm yastaya
Resmin koydum benim gönül sayfaya
Baka baka baktım oda solduya
oyoy oy zalım vefasız yar oy

Yaşar Kılıç

Ya Muhammed

Beş vakit okunur o yüce gürses
Inler arş-ı ala, ya Muhammet der
Arzda aralandı yerde birkaç kez
Döner her gün o ses ya Muhammet der

Mümin kullar senden şefaht ister
Şükür dinim İslam gönlüm şahester
Terazi tartıda kantar hak ister
Gelir sünnet abdest ya Muhammet der

Yüzün gözün suyu hürmeti olduk
Ümmet dedin bizde sana sarıldık
Senden dini duyduk senden sorulduk
Kabeyi mukaddes ya Muhammet der

Esmâ-ül hüsna'yla dağıldı rahmet
Rahman mühürledi sende emanet
Bize rahmet olan sensin Muhammet
Mümin müslüm herkes ya Muhammet der

Hira'da cehalet zinciri kırdın
Rahmana yükselip huzurda durdun
Her türlü hediye çeşit bol aldın
Yedi katta bir ses ya Muhammet der

Yaşar Kılıç

Ya Rab bana bir eşek ver

Ya Rap bana bir eşek ver
Biner satarsam adiyim
Yularını elime ver
Tutar atarsam adiyim

Kapı kapı gezdirecem
Çocukları bindirecem
Kuyruğunu sevdirecem
Çıkar katarsam adiyim

Nallarını parlatacam
Yularını toplatacam
Düşmanları çatlatacam
Kibir yaparsam adiyim

Bir gece uykusuz kalsam
Anırsa da biraz gülsem
Üst komşudan öçüm alsam
Uyur yatarsam adiyim

Kara beyaza boyasam
Öcü var deyip ağlasam
Deli Ahmeti yollasam
Düşer tutarsam adiyim

Yaşar Kılıç

Ya Rab beni utandırma

Ele güne, dosta karşı
Ya Rab beni utandırma
Başım eğik sana karşı
Ya Rab beni utandırma

Gaflet ağır gelir çöker
İnsan beşer söyler, döker
Şeytan iblis şehvet çeker
Ya Rab beni utandırma

Felek ortak el tutturur
Şeref, haysiyet götürür
Başıma çok iş getirir
Ya Rab beni utandırma

Esmâ'ül Hüsna'nda yeri
Doksan dokuz kapın biri
Al birinden sen içeri
Ya Rab beni utandırma

Arzumu içten sunarım
Şükür duam var anarım
Kulum Rabbim ben yanarım
Ya Rab beni utandırma

Günahımı beyan etme
Riyakara uyan etme
Emeğimi ziyan etme
Ya Rab beni utandırma

Yaşar Kılıç

Yakamoz

Bir uğultu bir inilti var bu gece
Deniz sanki mahşer yerinde
Bir pırıltı saçar gelir üzerinde
Renk katar o gecenin güzelliginde
O kendi özelliginde
Pırıl pırıl yıldız yıldız
Bir yakamoz

Bir sabahçı kahvesinden
Bir balıkçı teknesinden
Görünür o baktığın yerden
Ya bir deniz yüzeyinden
Ya bir gölün üzerinden
Her nereden bakarsan
ya suyun üzerinden ya
Mehtaplının gözlerinden
Geçer gider
Bir yakamoz

Karanlıkların perisi ıssız gece meşalesi
Düştüğü yer ya su ya deniz ya göl
Aşar gider öteleri bulur nehri okyanusu
Ayla hilalin doğuşu o muhteşem bir gece konuğu
Renklerin sularla buluştuğu parıl parıl
yıldız yıldız
Parlar gider o yakamoz

İçimde sanki bir boşluk var birde telaş
Gelmesin bu gece sen gözüme hiç hoş
O koca boş karanlıklar öylesine bet
Öylesine berbat ve öylesine boş ki
Bilmen yoksa ben mi yalnızdım
Sen mi aysızsın

Bir boşluk var bu karanlık gecemin içinde
karanlıklarda bir umutsuzluk bir uğursuzluk
İçinde
Öylesine berbat öylesine bet ve öylesine berbat ki
Bir yer var bu gece içinde içimde
Oysa yakamoz sen hiç çıkmadın ki
Ne gecenin nede karanlık
yalnızlığımın içinde.

Yaşar Kılıç

Yaralı gönül!

Ne yaman bir gönülsün ne yarda bir ömürsün
Acı,tatlı,hüzünlü sen yaralı gönülsün

Ne umdun da ne buldun ümitlerle yaşarsın
Sığmaz için içine yine dolup taşarsın

O gül bahçelerinde, hep ah çeker gezersin
Sen güllerin içinde, bir seveni beklersin

Yokmuş seven bir gülün sen bahtına küskünsün
Şu gönül figanıyla gül bağından sürgünsün

Sevdalara yürürsün ne uslanmaz gönülsün
Nedir senden çektiğim sen beni öldürürsün

Sarı, beyaz, kumralın olmaz sana bir hayrı
Tuttun bir yol gidersin zamanla mekan ayrı

Ne derdini söylersin ne de bir gün gülersin
Hazan değmiş bahtına kırılmışta gidersin

Usulca yavaş yavaş bir aşkla eder savaş
Hayat kendi yolunda aşk biter yavaş yavaş

Yaşar Kılıç

Yavaş yavaş

Kader, talih,bahtın sana gülmezse
İner üzerine kış yavaş yavaş.
Çok sevdiğin gider, geri gelmezse
Gelir gözlerine yaş yavaş yavaş.

Öksüzün yetimin gözü buğlanır
Elleri koynunda kalır bağlanır
Akar gözün yaşı seli çağlanır
Düşer kirpiğine kaş yavaş yavaş

Hasret çekenlerin yüzü soluktur
Fakir fukaranın derdi yokluktur
Kimsesiz garibin bağı yanıktır
Bağlar bir yanına taş yavaş yavaş.

Bir ağaç misali kardeşle bacı
El kızı el oğlu eder yabancı
Güve gibi içten yiyer ağacı
Büker boyun ile baş yavaş yavaş.

Ben Yaşar'ım kem talihi çağırdım
Acıyla uyandım, yandım bağırdım
Ulan felek, sana türkü çığırdım
Bırak şu yakamı, düş yavaş yavaş.

Yaşar Kılıç

Yeter

Ne istedin benden ne istedin sen
Bir gülüm var idi apardın yeter
Beni can evinden seni seven den
Yetmezmi sevdiğim kopardın yeter

Aklımda fikrinde kaldı sözlerin
Beklemekten yorgun düştü gözlerim
Gittiğin yolları bakıp özlerim
Sayardım ben seni tapardım yeter

Devasız dertlerle geçti seneler
Eş dost ayrı gezer beni iğneler
İçe vurdu dertler kabuk yeniler
Sıyırdım yarımı kopardım yeter

Şu zalim baht kader kimine gülmüş
Kiminin elinden gülünü almış
Deseler yârin den bir name gelmiş
Eğerdim zarfını öperdim yeter

Ben kerem olmuştum aslıhan sendin
Gül ekdim bağına büyüttün sandım
Deseydin kerem den senden usandım
Gönlüme bir hücre yapardım yeter

Yaşar Kılıç

Yılbaşı *

Hıristiyanlar çamı, birde miladı süsler
Noel babasında var, geyiklerini sürer
Hediyelerle girer, hah holu yeni yıla,
Bu bir gelenekmi ki, bizimkiler de ister

Acı tatlı gün gördük, yine sonuna geldik
Adımların sonunda, bir yıl daha devirdik
Bir dilekte sağlık var, bir dilekte mutluluk
Yeni bir yıl başlamış, eskisini unuttuk

Misafirlikle başlar, tom bala tatlı kumar
Hokkabaz cümbüşte var, cıvıl dansöz kadınlar
Sokaklar bom boş kalmış kaldırımlar da sarhoş
Yeni bir yıl başlamış, eski ayyaş kafalar

Bizim köyde yılbaşı, gelirdi hep ayazla
Zehmeri dona çekmiş, burun uçları sızlar
Anam ocağa koymuş, dolu kazan hep kazla
Uyumaz onu bekler, çalar evde hırsızlar

Tambur tumbur çingirdak, aklımızı çıkardık
İçer deki bu ses ne, baca gürültüsü ne
Cin çarpmış duasıyla, yataklardan fırladık
Yılbaşı kodisi bu, manili türküsüyle

Salladıkca sallıyor, bacayı temizliyor
Bacadaki hislerden, kazın tadı ne olur
Bizde yılbaşı böyle, yaşatıyor sevinci,
İpleride kopunca, kodi kazanda durur

Yaşar Kılıç

Yıldız kayar

Ay ışığı vurmuş gölgede parlar
Neler gelir geçer bilsen içimden
Bulutlar toplanmış yıldızlar kayar
Gider gece gözlerimin içinden

Yaşar Kılıç

Yoksulluk

Çalış kazan, rızkın gine bir lokma
Çile de var kaderde mi yoksulluk?
Ya Rab beni evsiz dalsız bırakma
Çile de var, kaderde mi yoksulluk?

Yoksulluk getirip kapım çaldırma
Baş yastığım düşer, beni kaldırma
Suratsız komşudan bir şey aldırma
Çile de var, kaderde mi yoksulluk?

Yavrularım yolum beklemesinler
Malım yok ki satam alam yesinler
Elde yok bende yok nerden bilsinler
Çile de var, kaderde mi yoksulluk?

Kiminin evini başına yıktı
Kimini götürüp zindana tıktı
Kimini derbeder, kimini yaktı
Çile de var, kaderde mi yoksulluk?

Yaşar köyden giden yurdundan oldu
Gurbette sararıp gurbette soldu
Kimisi yaşlanıp kimisi öldü
Çile de var, kaderde mi yoksulluk?

Yaşar Kılıç

Yolcu

Akşamları geçmiş kara
Bir yolcu düşmüş yollara
Gidiyormuş uzaklara
İçimdeki bu son yolcu
Yolcu yolcu
Nere gidiyor bu yolcu
İçimdeki bu son yolcu

Ne hududu nede yurdu
Kalmamış hiç bir umudu
Konuşmadan gidiyordu
İçimdeki bu son yolcu
Yolcu yolcu
Nere gidiyor bu yolcu
İçimdeki bu son yolcu

İşıksızdır yıllar boyu
Gider karanlığa doğru
Düşmüş gurbet ele yolu
İçimdeki bu son yolcu
Yolcu yolcu
Nere gidiyor bu yolcu
İçimdeki bu son yolcu

Parçalı yaşla doluydu
Ne ilk nede son yolcuydu
Ayrıldı yolunu buldu
İçindeki bu son yolcu
Yolcu yolcu
Nere gidiyor bu yolcu
İçimdeki bu son yolcu

Yaşar Kılıç

Yollar

Kendini baki sen sanma be hancı...
Menzile varanı tutmuş bu yollar!
Hani, kâr peşinde koşan kervancı...
İzlerini, çoktan yutmuş bu yollar!

Kimi tutsak olmuş esir dünyaya...
Kimi biber olmuş ekmiş yaraya
Kimi gurbet eli koymuş araya
Götürüp üstünden atmış bu yollar!

Gül ağacın ekmiş dostun eliyle
Zehir katmış dosta acı diliyle
Kurumuş yaprağı solmuş külüyle
Namert yolu yosun tutmuş bu yollar!

Yolların içinde yenilik başlar...
Gideni gelmeyen bahtını taşlar
Vuslatın içinde gözünde yaşlar
Kirpiğin kaşına çatmış bu yollar

Yaşar'ım dumanım başımda tüter...
Hasretim gelince efkarım artar!
Sirtına yüklemiş gurbete iter...
Umdun peşinden gitmiş bu yollar!

Yaşar Kılıç

Yollarımı bekleme anam

Bu yılda yanına gelemiyorum
Gayrı yollarımı bekleme anam
Sılanın yolunu bulamıyorum
Gayrı yollarımı bekleme anam

Hasretliğin kurutmuyor gözümü
Kahpe felek tutmuyor ki sözümü
Gurbet elde kaybettirdi izimi
Gayrı yollarımı bekleme anam

Kurban olam gözyaşların akmasın
Sen var iken başka çiçek kokmasın
Canım anam garip garip bakmasın
Gayrı yollarımı bekleme anam

Kuşlar bile dönüp gitti yurduna
Terk eyledi hiç bakmadan ardına
Soran yok ki Yaşar senin derdin ne
Gayrı yollarımı bekleme anam

Yaşar Kılıç

Yorulдум

Hayat mektebinde ben de okudum
Hep tahtaya çıka çıka yorulдум
Dersim felek oldu, ezber okudum
Dişlerimi sıkı sıkı yorulдум

Başın kaldır hele göğre baksana
Gücün varsa yürü hadi ıksana
Kader bir duvar aç derler, yıksana
Bir kaç tuğla söke söke yorulдум

Saygıda kusur yok, olmaz elbette
Ekmeği aradık, bulduk gurbette
Başın eğik olur, beye hürmette
Ben el kahrı çeke çeke yorulдум

Kim beddua etti, yüzün gülmesin
İki yakan bir araya gelmesin
Yeni, güzel bir elbisen olmasın
Yırtık yama dike dike yorulдум

Kuş sesini nehir suyuna katsam
Baş yastığa koyup bir rahat yatsam
İçimde korku var götürüp atsam
Dizlerime öke öke yorulдум

Yaşar Kılıç